

బమ్మెర పోతరాజు చరిత్రము

మద్రాసు శ్రీరామమూర్తిరవి

కొండవకూర్పు 500 ప్రతులు

క బ్లి ప. న్సు :

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్ సన్సు

శ్రీ సత్య నా రా య గ ఋ కుం డి పో,

రా జ ను ం డ్రీ.

1944

కోపల్లి వేంకటరమణారావు గారి

రాంపేట స్టేజి పోర్టు కమిటీ,

ప్రీన్టీంగు	1	0	0
బాగు చేయ	1	0	0
కానుమేట్లు	1	0	0
గరల్ వైఫ్	1	0	0
పెట్టుచూరిమగిడు	1	0	0
బలేస్కోప్	1	0	0
గర్భవతి	1	0	0

పో॥ రామకృష్ణారావు గారి

మేనరికం	1	0	0
డాక్టర్	1	0	0

జి. సి. హెచ్. పోల్ మూర్తి గారి

పురానారౌడి	1	0	0
------------	---	---	---

డాక్టర్ గుళ్లపల్లి నారాయణమూర్తి గారి

విడాకులు	1	8	0
ఆంధ్రజ్యోతి	1	8	0

వలయు వారు:—

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్ సన్సు.

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్స్-డిపో, రాజమండ్రి.

ప్రతిపద్యములు.

మ. చింతనకు నీచున నీచును మును నీచున నీచున నీచున నీచున
 నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున
 జ్వలవృత్తంబు నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున
 నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున నీచున.

క. శ్రీకంఠ చామఖండన
 సాహసితముఖవిహిత భండన విలాస
 కాకుత్స్థనంశమండన
 రాకేనుయశోజతాల చామన్యచామ.

ఉ. తోణితలంబు నెన్నుదును నీచున నీచున నీచున నీచున
 శ్రోణికి జంచరికచయ నీచున నీచున నీచున నీచున
 శ్రేణికి దోయజాతభవ చిత్తవశీకరణైకవాణికిన్
 వాణికి నక్షదామగుక వాణికిన్ నీచున నీచున నీచున నీచున.

శా. తల్లి నిన్నుదలంచి పుస్తకము చేతు బూనితిన్ నీచు నా
 యుల్లంబునననిల్చి జ్ఞాభణముగా నుక్తుల్ నుశబ్దంబు శో
 భిల్లం బలుకము నానువాక్కునను సంప్రీతిన్ జగన్మోహిని
 పుల్లాబ్దాక్షి సరస్వతీ భగవతీ పూర్ణేందు బింబాననా.

విషయ సూచిక

1	బమ్మెర సోతరాజకవి
2	సోతనకు శాభివర్ణనము
3	సోతన జననకాల నిర్ణయము
4	సోతన నికేతనము
5	సోతనామాత్యుని వాక్కుధి
6	సోతనకు సరస్వతీదేవి ప్రత్యక్షముగుట
7	భాగవతకృతి పతిత్వనిర్ణయము
8	శివామరణము
9	సోతనకు గ్రంథరచనయందు మహావిష్ణువు తోడ్పడుట
10	భాగవతనిమిత్తము
11	భాగవతమును లక్షణగ్రంథముగా గొనకొందుట
12	భాగవతము అంశీకరణము
13	సోతన భాషాంతరీకరణము
14	సోతన వర్ణనములు
15	సోతన అంత్యానుప్రాసము
16	భాగవతము భేదము
17	భాగవతము భక్తి
18	భాగవతము శృంగారము
19	భాగవతము వేదాంతము
20	భాగవతము కాండము
21	భాగవతము యుద్ధవర్ణనము
22	భాగవతము అద్భుతరసము

బమ్మెర పోతరాజ చరిత్రము.

బమ్మెర పోతరాజ కవి.

హిందూజనంబులకెల్ల పవిత్రగ్రంథములు మూడు. (1) శ్రీమద్రామాయణము. (2) భాగవతము. (3) భారతము. ఈమూడుగ్రంథములును సమగ్రముగా నొక్క-కవివర్యుడే రచింపబడి యుండలేదు. రామాయణము, భాగవతము, ఈరెండునుదొలుత నొక్కరిచే రచింపబడినను కాలక్రమమున నందలిభాగములు నశింపగా నితరులు వానిని పూరించిరి. కాన భారతము సమగ్రముగా నొక్కనిచే రచింపబడి యుండలేదు.

భాస్కరరామాయణము:—ఇద్దానిని దొలుత భాస్కరుడు రచించెను.

బాలకాండము:—భాస్కరామాత్యపుత్ర మల్లిఖార్జున భట్ట ప్రణీతము.

అయోధ్యాకాండము:—నిశ్యంగ పీఠమారయకుమార రుద్ర దేవ ప్రణీతము.

అరణ్యకాండము:—భాస్కరప్రణీతము.

కిష్కింధాకాండము:—మల్లిఖార్జునభట్ట ప్రణీతము.

సుందరకాండము:—మల్లిఖార్జునభట్ట ప్రణీతము.

యుద్ధకాండము:—అయ్యలార్యప్రణీతము.

2. భాగవతము:—భాగవతమును సమగ్రముగా నాంధ్రమున రచించినవాడు బమ్మెర పోతనామాత్యుడు. ఈతడు రచించినగ్రంథములోనిభాగములు నశింపగా నీతనిశిష్యులగు సింగరాజు, వెలిగందల నారాయణ మన్నగువార లానవించినభాగములను రచించియుండిరి.

3. భారతమా:—అదిసభావర్వములును, అరణ్యపర్వములోని కొంతభాగమును నన్నయభట్టు రచించెను. ఈతఁడు అరణ్యపర్వమును రచించుచుండగా వేములవాడ భీమకవి శాపవశమున మరణించెనను ప్రతీతిగలదు. *

* వేములవాడ భీమకవిశాపనానాగూర్చిన కథ:—వేములవాడ భీమకవి తన పాండిత్య ప్రకర్షనంతయును జూపి గాఢమునపాండవీయ చందస్వర్ణికావ్య మొక్కదానిని రచించియుండెను. భీమకవి తన కావ్యమును దొడ్దదొడ్ల నన్నయభట్టున కొనగి ఈగ్రంథమును తమరు చిత్తగించినయనంతరము రాజరాజనరేంద్రుడు జూపి యాతనివలన నాకేమిఁ పొలితోపిక మిప్పింపనయ్యవని పొగ్గించెను. నన్నయ గ్రంథమును గైకొని చదివి యది తానప్పుడు రచించుచున్న భారతమాక లెమ్మగ నుండుటకెంతయు వింతపడి ఆహా! ఈకావ్యమును భూసాజునకు జూపితి నాయాతడు పండితుండగుటచే నీగ్రంథము నెక్కడుగా గొనింపక మానడు. ముంయు లేటినుండి యును నన్నుగూడ నట్టి ద్వర్ణికావ్యములనే రచించి పలసినదని నిమగ్నమగును. ఇందు వలన నేను విశేషముగా శ్రమపడవలయును. కొంత స్వయముగా నట్టివ్రమును నేనే తెచ్చుకొనవలయును అని వితర్కించుకొని ఈగ్రంథమును భూసాజునకు జూప తుండెను. భీమనయు ననుదినంబున నరుడెంచి నాగ్రంథమును భూసాజునకు జూపి తినా యని యడుగుచుండువాడు. అట్లుడుకునపుడెల్ల నన్నయ శేఫు తప్పక గాఢమునకు గ్రంథము జూపెదను. ఇన్ని దినము: వరకు అతనికి సావకాశముగా నాతో మాటలాడుటకు గూడ దీరికలేకుండెను. అని యుప్పటి కేదో వచ్చిచి పంపివేయుచుండువాడు. తురికొన్నదినము లేగిపిమ్మట, భీమగ్రంథమును నన్నయ నాశనముగావించెను. అది గుర్తెఱిగి భీమ యాతని గృహమున కరుదెంచి యుప్పటి వాలురు చదువుచున్న యాంధ్రకర్ణ చింతామణిని గైకొని యద్వానిని గోదావరిలో పారవైచి మరల నన్నయగృహమున కరుదెంచి యాతనికుసురైన బిలిచి మీనాదాన యిటు నేమి చేయుచున్నాడని పూర్నించెను ఆమెయు నాజనకు దర్యాపగ్యము రచించుచున్నాడని చెప్పెను. అంత భీమకవి, కానిమ్ము ఇంకీతఁడరణ్యములోని యుండును లెమ్ము అని తిట్టి వెదలిపోయెను.

భీమన కపించిన కొలదికాలమునకే అరణ్యపర్వమును పూరించెననుండగనే నన్నయ మరణించెను. భీమకావ్యమునకు భీతిల్లియే కాబోలును తిక్కన సోమశాజి యరణ్యపర్వశేషము నట్టై విడచివెట్టి తిక్కన 15 పద్యములు నాంధ్రీకరించెను.

ఈకథన ఆప్పకవి దం యప్పుకవీయములో నుదాహరించి యున్నాడు.

నన్నయభట్టునకు పిమ్మట తిక్క-న సోమయాజి యరణ్యపర్వమును పూరింపక విడచిపెట్టి విరాటపర్వమునుండి భారతము సమగ్రముగా 15 పర్వములను రచించెను.

తిక్క-న సోమయాజిపిమ్మట నెత్తావెగ్గడ యరణ్యపర్వశేషమును రచించెను. కాని యీయందు నన్నయవిడచినభాగమును పూరించును షష్ఠ్యంతములను జెప్పియుండలేను ఇతమాత్రిమేగాక యారణ్యపర్వ శేషమునకుగూడ గాడరాజురేంద్రునే కృత్రిభర్తగానుంచెను. ఇట్లు గావించుటకు వేములవాడ భీమకవిశాపమే కారణమని పెక్కురు వచింతురు. ఇయ్యది సత్యమగునోకాదో నిర్ణయించుటకాధారములు గాన్పించవు.

పోతన-వంశాభివర్ణము.

పోతన భాగవతమున దనవంశమువారల నిట్లభివర్ణించియున్నాడు.

సీ. కాండిన్యగోత్రసం * కలితఁ డాపస్తంబ

సూత్రుండు పుణ్యుండు * సుభకుఁడైన

భీమనమంత్రికి * బ్రయపుత్రుడన్నయ్య

కలకాఠి తిద్భార్య * శౌరమాంబ

కమలాపువరమునఁ * గనియె సోమనమంత్రి

వల్లభ మల్లమ * వారితనయు

జ్ఞానయతనికి * నిల్లాలుమాచమ

చారిపుత్రుండు వాశ * వర్ధనుండు

లలితమూర్తి బహు క * శానిధి కేసన

దానమానసితి * ధనుండు ఘనుండు

దనకు లక్కమాంబ * ధర్మగోపినిగాఁగ

మనియె శైవశాస్త్ర * మతముగనియె.

క. నడివదు నిలయము వెలువడి

తడవదు పరిపురుషగుణము * దనపతినుడువు

గడవదు వితరణకగుణలు

విడువదు లక్కాంబవిబుధ * విసరము బొగడన్.

ఉ. మానినిలీడుగారు బహు * మాననిచారితదీనమానస
గ్గానికి దానధర్మమతి * గౌరవమంజులతాగభీరతా
స్థానికి ముద్దుసానికి * సదాశివపాదయుగార్చనాను కం
పానయవాగ్భవానిని * బమ్మెరకేసయ లక్క-సానికిన్.

క. ఆమానినికిం బుట్టితి
మేమిరువురమగ్రజాతుఁ * డీశ్వరుసేవా
కాముఁడు తిప్పన పోతన
నామవ్యక్తు డసాధు * నయయుక్తుండన్.

ఈతడు భాగవతగద్యయం దిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు.
గద్యము. ఇది శ్రీపరమేశ్వరకరుణాకలితకవితావిచిత్రకేసనమంత్రిపుత్ర
సహజపాండిత్య పోతనామాత్య ప్రణీతంబైన.

ఇట్లు వ్రాయుటచేత నీతఁడు స్వయాంకృతిచేతనే విద్యాధనమును
సంపాదించియున్నాడని మనము లెలఁపవలసివచ్చుచున్నది. మఱియు
పరమేశ్వరకరుణాకలితుండనికూడ చెప్పుకొనియున్నాఁడు. కాని వీర
భద్రవిజయములోనిగద్యయు భాగవతగద్యవలెనుండక వేరువిధముగా
నుండుట గమనించవలసియున్నది.

వీరభద్రవిజయములోనిగద్యము: ఇది శ్రీమద్మహామహేశ్వర
యివటూరి సోమనారాధ్యదివ్యప్రసాద పాదపద్మారాధక కేసనామాత్య
పుత్ర పోతయనామధేయప్రణీతంబయిన వీరభద్రవిజయంబు.

ఇట్లు భిన్నముగా ఆశ్వాసాంతగద్యముండుటకు కారణముగప
డదు. తొల్లిటిపుస్తకమునకు భాగవతమును రచించునెడల గల సహజ
పాండిత్యబిరుదము వీరభద్రవిజయములోని గద్యలో లేకుండుట ఆలో
చన కవకాశ మిచ్చుచున్నది. మఱియు వీరభద్రవిజయములోగల యివ
టూరి సోమనారాధ్య ప్రశంస భాగవతమునందెచ్చటను గానరాదు.
ఈ కారణములవలన వీరభద్రవిజయమితని కృతీయగునా కాదాయని
సందేహింపవలసి వచ్చుచున్నది.

వీరభద్రవిజయములో భాగవతమునందలి శయ్యాసాభాగ్యము
లంతగా కానరావు. పోతనభాగవతమునం దెచ్చటజూచినను విచ్చ

లవిడిగా ప్రయోగించిన అంత్యప్రాసముగల యలంకారము గానరాదు. మఱియు భాగవతమునందు లేనట్టి దోషములు పెక్కులుగా వీరభద్రవిజయమునంగలవు. ఇందువలన సీతఁడు వీరభద్రవిజయమును భాగవతమునకంటె ముందుగా రచించియున్నానని యనుకొనవలసియున్నది. కాని భాగవతమును రచించుటలో శివదూషణచేయుటచే నశనికి సేత్రావరోధము కలిగినట్లును అందులకై యాతఁడు బంధుజనప్రేరితుడై వీరభద్రవిజయము రచింపసమకట్టెనని అనుశృతముగా వచ్చుకథలవలన తెలియవచ్చుచున్నది. ఇందాకనుగుణ్యముగా వీరభద్రవిజయములో,

ఉ. భాగవతప్రబంధ మతి ♦ భాసురతన్ రచించి దక్షుడు
ర్యాగ కథాప్రసంగమున ♦ నల్పవచస్కుడనైతి దన్నిమి
త్తాగతవక్త్రదోషపరి ♦ హారముకై యజనైకశైలిశా
స్త్రాగమ వీరభద్రవిజ ♦ యంబు రచించెద వేడ్కనామదిన్.

భాగవతమునందు పోతన గావించిన శివదూషణ, శివభక్తాగ్రేసరదూషణ మొదలైనవి,

సీ. అనయంబులు ప్రక్రి ♦ యాకలాపుడుమాన
హీనుడు మర్యాద ♦ లేనివాడు
మత్తప్రచారు డు ♦ స్మృత్తప్రియుడు దిగం
బరుడు భూతప్రేత ♦ పరివృతుండు
దామసప్రమథ భూ ♦ తములకు నాధుండు
భూతిలిప్తుండస్థి ♦ భూషణుండు
నష్టశౌచుండు ను ♦ స్మదనాధుడును గుప్త
హృదయుడుగ్రుడును బ ♦ రేతభూని
కేతనుడు వితతవిస్రస్త ♦ కేశుడశుచి
యయినయితనికి శివనాము ♦ డను ప్రవాద
మెటులగలిగె నశివుడగు ని ♦ తనికి నెఱిగి
యెఱిగి వేదంబు శూద్రున ♦ కిచ్చినటుల.

తే. గీ. వసుధనెవ్వారు ధూర్జటి ♦ వ్రతులువారు.
వారి కనుకూలురగుదురె ♦ వ్వారు వారు

నట్టిసచ్చాస్త్ర పరిపూను & లైసవాగు
నవనిపాషండలయ్యెడ & రని శపించె.

ఇది యిట్లుండగా భోగినీదాడకము మొక్క అంత్యమునందీ
క్రింది పద్యము కానవచ్చుచున్నది.

ఉ. పండితభర్తనీయుడగు & బమ్మెరపోతన యాసుధాంశు మా
ర్తాడ కులాచలాంబునిధి & తారకమై విలసిల్లభోగిని
దండకమున్ రించిచె బహు & దాన విహర్తకురావుసింగ భూ
మండలభర్తకున్ పమత & మానవనాథమదాపహర్తకున్.

పోతన జననకాల నిర్ణయము.

ఈతఁడు భాగవతమును రచించినపిమ్మట రచించిన భోగినీదాడ
కమును సర్వజ్ఞసింగమనాయున కంకితము గావించియుండెను. సర్వజ్ఞ
సింగమనాయుఁడు 15 వ శతాబ్దముయొక్క మొదటనుండినవాడగుటచే
నీతఁడును ఆ కాలముననే యుండెనని తలంపవలసి వచ్చుచున్నది.

మఱియు వీరభద్రవిజయమున బేర్కొన్న యివఁటూరి సోనునా
రాధ్యులవారుగూడ ప్రాథదేవరాయల కాలములో నుండియుండుటచే
నీతఁడుగూడ ప్రాథదేవరాయల కాలములోనివాడని తలంపవలసివచ్చు
చున్నది.

శ్రీనాథునకును యీతనికి బాంధవ్యమాన్వట్టులనుశ్రుతముగా
వచ్చు కథలవలన దెలియుచున్నది. కావున శ్రీనాథునకీతఁడు సమ
కాలీనుడని చెప్పవలయును.

పదునాల్గవ శతాబ్దముయొక్క అంత్యమున నీతఁడు జనించి
యించుమించుగా పదునేనవ శతాబ్దముయొక్క మధ్యవరకును జీవించి
యుండెననుట సత్యమునకు సమీపమా గావచ్చును.

పోతన నికేతనము

ఈతఁడు తననివాస మేకశిలానగరమని భాగవతమున నిట్లుజెప్పి
యున్నాఁడు.

“వ. ఇట్లు భాసిల్లెడు శ్రీమహాభాగవతపురాణ పారిజాతపాదపసమా
శ్రయంబునను హరికరుణావిశేషంబునను గృతార్థంబు సిద్ధించెనని

బుద్ధి నెఱింగి లేచి నురలికొన్నిది సంబులకు నేకిశిలానగరంబునకు
జనుదెంచి యందు గురువృద్ధబంధుజనానుజ్ఞాతుండనై,”

ఏకిశిలానగర మిపుడెక్కడను గానరాదు. ఏకిశిలయన నొంటి
మెట్టయని కొందరును, ఓరుగల్లు అని కొందరును యర్థములనుదీసి
తమ తమ పాదములను స్థిరపరచుకొన దీర్ఘములగు నుపన్యాసముల
నిచ్చి యున్నారు. ఆవిషయములను గూర్చి చర్చిగానుటకిందు తావు
చాలమిని విడవవలసి వచ్చినది.

పోతనామాత్యుని వాక్కుది

పోతనామాత్యుడు కల్కినదియెల్ల నిక్కమగుచుండుననుటజన
శ్రుతమగుచున్నది. అందులకే క్రిందికి సయుదాహరణమని వచితురు.

శ్రీకృష్ణుండు మహానభావుండు గావున బ్రాహ్మణకుమారుండు
మృతిజెంది దుఃఖించుచుండగా నెక్కుమారుని సజీవితం జేసెనని
వ్రాయుచుండగా పోతన కుమారులలో నొక్కఁడు మరిణించుటయు
మరల జీవించుటయు గల్గెను.

రుక్మిణీకల్యాణమున రుక్మిణీదేవిని వర్ణించుచు నీక్రిందిఁద్య
మును రచించునెడ.

సీ. దేవకీసుతుకోర్కె † తివలు వీడంగ

వెలదికి మెదవ † వీడదొడగఁ

గమలనాభుని చిత్త † కమలంబు వికసింపఁ

గాఁతినింటికి ముఖ † కమలమొప్పె

మధువిరోధికి లోన † మదనాగ్ని పొడసూపఁ

బొలతికి నుదోయి † బొడవు సూపె

శోకి ధైర్యంబు † సన్నమై డాయంగ

జలజాక్షి మధ్యంబు † సన్నమయ్యె

హరికి బ్రేమబంధ † మధికింబుగాఁ గేశ

బంధ మధికమగుచు † బాలకమరె

యని వ్రాయునది కుయ్యలతోట్టి బరుండి నిద్రించుచున్న
యాతినిబాలిక దొడ్ల క్రిందనున్న కుంకటిలోబడి కమరి వాసన వేయ
నారంభించెను. అంతట పోతన్న

పద్మనయనువలన * బ్రనుదంబు ని డారె

నెలత యావన బు * నిడియుండె

యని పద్మమును పూర్తిగావించునప్పటికి యాబాలిక కుంపటి నుండి లేచి సుఖముగా నుండెను.

ఇట్టివిషయము లనేకముల నుదాహరింపవచ్చును గాని యివి సత్యమునకు దూరమైయుండునని యీకాలమున తలంపకపోరు. ఇవి యాతనియందగల శౌరవముచేతను, యాతనికూలంకప్రప్రజ్ఞ చాటుట కును కల్పితములై యుండును.

పోతనకు సరస్వతీదేవి ప్రత్యక్షమగుట.

పోతన భాగవతమును రచించుచుండగా నొక్కనాడు శ్రీనాథు డరుదెంచి హాళికులకు గుళలమాయని పరియాచకమునకై బలెక్కును. అంత పోతరాజు.

ఉ. బాలరసాలసాల నవ * పల్లవకోమల కావ్యకన్యకన్

కూళలకిచ్చి యప్పడుపు * గూడు భుజించుటకంటె సత్కపుల్

హాళికులైననేమి గహ * నాంతరసీమలకందయూలకౌ

ద్దాలికులైననేమి నిజ * దారసుతోదరపోషణార్థమై.

అని యుత్తరువొసంగెను. శ్రీనాథుడు డంతసిగ్గువడి బావా ! పరిహాసమున కట్లంటిని. ఇంతలోననే కోపింపవలయునా ! అని కొంత తడ విష్టాగోష్ఠియందు గడపెను.

నాటినుండి నాలుగైదు దినంబులు శ్రీనాథుడు పోతనతో బావా ! పాపమో పుణ్యమో ! యెవ్వరుచూచినారు. ఈకుటుంబమును పోషించుకొనిన పిమ్మటగదా పరముసంగతి యాలోచించుకొనవలయును. దారిద్ర్యముకంటె సీచమేమియును లేడుగదాయని బలుకుచు నాతనిమది ద్రిప్పబోయెను.

శ్రీనాథుడు వెడలిపోయినపిమ్మట పోతన యొక్కనా డింటి యందు బియ్యము మున్నగునవేమియు లేకుండుటచే మిగుల వ్యసనపడి

కట్టా ! ఎన్నిదిగములు నే నుపవసించును. నేనెట్లో యేజలాహారముతో
డనో నిలువగలను గాని యాలుబిడ్డలమాటయేమి, ఏమైననుసరే
గ్రంథము నెవ్వరికైన నంకితమిచ్చి ధనంబును గొనియెదనుగాకయని
నిశ్చయించుకొని భాగవతమును చంకబెట్టి యుత్తరీయమును కప్పికొని
వీధిలోని కరుడెంచెను. తోడనే యాతనికట్టెడుట వలవల కన్నీరు
గార్చుచు విలపించు సరస్వతీదేవి ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఆమెను గాంచి
నంతనే పోతనమది కరిగిపోయెను. అంతనాతడు సరస్వతి నుద్దేశించి
యిట్లనియెను.

ఉ. కాటుకకంటిసీరు చను * కట్టుపయింబడ నేలయేడ్చెదో
కైటభదైత్యమర్దనుని * గాదిలికోడల ! యోమదంబ ! యో
హాటకగర్భరాణి నిను * నాకటికింగొనిపోయి యల్ల క
ణ్ణరాటకిరాటకీచకుల * కమ్మద్రిశుద్ధిగనమ్ము భారతీ!

భాగవత కృతిపతిత్వ నిర్ణయము.

పోతనామాత్యు డొకయుద్ధగ్రంథమును రచింపకోరి యొక్కరా
కానిశాకాలంబున సోమోపరాగంబు రాకంగని సజ్జనానుమతంబున
నభ్రంకపశుభ్రసముత్తుంగభంగయగు గంగకుంజని క్రుంకులిడి వెడలి
మహానియమంబున పులిసతలమంటపమధ్యంబున మహేశ్వరధ్యానంబు
సేసి కించిదున్నీలితనేత్రుండనై యున్నయెడ,

సీ. మెఱుగు చెంగటనున్న * మేఘంబుకైవడి

నువిడచెంగటనుండ * నొప్పువాడు

చంద్రమండలసుధా * సారంబుపోలికి

ముఖమున జరునవ్వు * మొలచువాడు

వల్లీయుతతమాల * వసుమతీజముభాగి

బలువిల్లుమూపున * బరగువాడు

నీలనగ్రాగ న * న్నిహితభానునిభంగి

ఘనకిరీటముదల * గలుగువాడు

ఆ. పుండరీకయుగము * బోలుకన్నులవాడు

వెడదయురమువాడు * విపులభద్ర

మూర్తి నాడురాజ ధి ముఖ్యునికొక్కరుడు నా

కన్నుగవకు నెడర ధి గానబడియె.

వ. ఏను నారాజైఖరుం దేజీహుచి భాషింప యత్నంబుసేయునెడ
నతండు దా రామభద్రుండ, మన్నామూర్తితముగా శ్రీమహా
భాగవతంబు దెనుంగుసేయుము, నీకు భవబంధములు దెగునని
యానతిచ్చి తిరోహితుం డయిన సమున్మితనయనుండనై వెలుగు
పడి చి త్తంబున,

క. పలికెడిది భాగవతమట

పలికించువిభుండు రామ ధి భద్రుండట నే

బలికిన భవహరమగునట

పలికెద వేరొందుగాభ ధి పలుకగ నేలా.

అని పరమేశ్వరునకు కృతినీయదలంచి,

ఉ. ఇమ్మనుజేశ్వరాధముల ధి కిచ్చి పురంబులు వాహనంబులున్
సామ్మలు గొన్నిపుచ్చుకొని ధి చొక్క, శరీరమువాసి, కాలుచే
సమ్మెటవాటులం బడక ధి సమ్మతితో హరికిచ్చిచెప్పె నీ
బమ్మెర పోతరాజాకడు ధి భాగవతంబు జగద్ధితంబుగన్.

అని వక్కాణించి కృత్యాడిని,

శా. శ్రీకైవల్యపదంబు జేరుటకునై ధి చింతించెదన్ లోకర
క్షాకారంభకు భక్తపాలన కళా ధి సరంభకున్ దాననో
ద్రేకస్తంభకు క్షిలోలవిలస ధి ద్వైతసంభూతనా
నాకంజాత భవాండకుంభకు మహి ధి నందాంగనాడింభకున్.

అని శ్రీకృష్ణభగవానుని సస్తుతించియున్నాడు. కాని సకం
ధాంతపద్యంబులందానను, తక్కిన సకంధాదులయందును శ్రీరాముని
సంబోధించియున్నాడు.

ఉదాహరణలు.

అనుపమగుణహారా ధి హన్యమానారిపీరా

జనపితృతపిహారా ధి జానకీచిత్తహారా

దనుజఘనసమీరా ధి దానవశ్రీవిదారా

ఘనకలుషకతోరా ధి కంధిగర్వాపహారా.

ద్వితీయసంధము అదిపద్యము.

- క. శ్రీమద్యక్షచక్రకోరక
సోమ వివేకాభిరామ * సుగవినుతగుణ
స్తోమ నిగల కృతాసుర
రామాసీమంతనీమ * రాజీవరామా.

సప్తమసంధాదిపద్యము.

- క. శ్రీమద్విఖ్యాతిలతా
క్రామితగోదోంతరాభ * కమనీయమహా
జీమూతతులితదేహ
శ్యామలరుచిజాల రామ * చంద్రస్థపాలా.

సప్తమసంధాంత పద్యములు.

- క. రాజీవసదృశలోచన
రాజీవభవాదిదేవ * రాజవినుత వి
భ్రాజితకీర్తిలతావృశ
రాజీవభవాండభాండ * రఘుకులతీలకా.

మాలిని. ధరణిదుహితృరంతా * ధర్మమార్గానుగంతా
నిరుపమనయనంతా * నిర్జరారాతిహంతా
గురుబుధసుఖకర్తా * కుంభినీచక్రభర్తా
సురభయపరిహర్తా * సూరిచేతోవిహర్తా.

ఇట్లు శ్రీరామపరముగా గ్రంథమును రచించుచు పట్ట్యంత
ములను శ్రీకృష్ణపరముగానే చెప్పియున్నాడు.

ఉ. హరికినందగోకుల వి * హరికి చక్రసమీరదైత్య సం
హరికి భక్తదూఖపరి * హరికి గోపనితంబిసీ మనో
హరికి దుష్టసంపదప * హరికి ఘోషకుటీపయోఘృతా
హరికి బాలకగ్రహమ * హసురదుర్వనితాపహరికిన్.

ఉ. శీలికి నీతిశాలికి వ * శీకృతశూలికి బాణహస్త ని
ర్మూలికి ఘోరనీరద వి * ముక్త శిలాహతగోపగోపికా
పాలికి వర్ణధర్మపరి * పాలికి నర్జునభూజయుగ్మ సం
చాలికి మాలికిన్ విపుల * చక్రనిరుద్ధమరీచిశూలికిన్.

ఉ. మంతకు గాల్చియోరగవి * శాలఫణావలిన ర్తనక్రియా
 రంతకు నుల్లసన్నగధ * రాజచతుర్విధ ఘోరవాహిని
 హంతకు నింద్రనాదున ని * యంతకు సర్వచరాచరావళీ
 మంతకు నిర్జితేంద్రియ స * మంచితభక్త జనానుగంతకున్.

ఉ. న్యాయకి భూసురేంద్రమృత * నందనదాయికి రుక్మిణీ వాన
 స్థానియకి భూతసమ్మదవి * ధాయికి సాధుజనానురాగసం
 ధాయికి పీతవస్త్రపరి * ధాయికి పద్మభవాండభాండని
 ర్థాయికి గోపికానివహ * మందిరయాయికి శేషశాయికిన్.

పైపద్యములను బట్టియు, సుంధాదిపద్యములను బట్టియు సీతడు రామకృష్ణులయవతారములయెడ నభేదబుద్ధిగల్గి యిరువురును యొక్కరేయని దలంచువాడనుట తెల్లమగుచున్నది.

అయినను ఈతడైవైతియగుటచే భాగవతమును అదైవతపరముగనే రచించియున్నాడు గాని విశిష్టాదైవతపరముగ నాంధ్రీకరించి యుండలేడు.

పోతనకు మహావిష్ణువు గ్రంథరచనయందు తోడ్పడుట.

పోతన మహాభాగవతమున నష్టమసుంధమును ఆంధ్రీకరించుచు గ శేంద్రమోక్షకథాసందర్భమున,
 మ. అలవైకుంఠపురంబులో నగరిలో

అనునంతవరకును పద్యమును వ్రాసి యాపై నేమి వ్రాయుటకును దోపక బెద్దయుంబ్రాద్ద చింతించి యానాటికింక గ్రంథరచన పొసగదని కట్టిపెట్టి కుమార్తెను బిలచి అమ్మా! పుస్తకమును గొనిపోయి జాగ్రత్తపరుపుము అనిచెప్పి యటనుండిలేచి యాహ్నికముల దీర్చికొనుటకు నచికరిగెను.

భక్తవత్సలుడును కరుణాంతరంగుండును అగు శ్రీమహావిష్ణువు తన భక్తుడగుపోతన తనయానతిచే భాగవతమును దెనిగించుచు నాలోచన కుదురక గ్రంథరచనముగించి స్నానార్థమరిగినతోడనే యాతనికి దోడ్పడనెంచెను. తోడనే యాతడు పోతనరూపమును ధరించి యింటి

లోనికిరుదెంచి కుమార్తెను నిలిచి అమ్మా ! ఇదాకటి పుస్తకమును గంటమును గొని తెచ్చు. పద్యమును సంపూర్తిగా పఠించెదను. అని వచించెను. పోతనకు కూర్తె నిక్కమునకు దనత్పండియే మరలివచ్చి యిట్లడుగుచున్నాడని తలంచి యాపుస్తకమును గొనివచ్చి యిచ్చెను. మహావిష్ణువా గ్రంథమున పోతనవిడచిన పాదమును యిట్లు పూరించెను.

మ. అలవైకుంతపురంబులో నగరిలో నామూలసౌధంబుదాపల,

అనిమాత్రము వ్రాసి యటుపిమ్మట పోతన సులభముగా నా పద్యమును పూరింపగలడని యెంచి పుస్తకమును యెప్పటియట్లు కట్టి పోతనకుమార్తెకిచ్చి వెలికేగెను. ఆబాలికయు గ్రంథమునుగొని జాగ్రత్తపరచెను.

పోతన యాదినమంతయును నాపద్యమునుగూర్చియే యాలోచించుచు గడిపివైచి మరునాడు ప్రాతఃకాలమున కుమార్తెనంపించి కుమారీ! పుస్తకమును గొని తెచ్చు. ఎట్లో యద్దానిని పూర్తిచేసెదను అని పల్కెను. కుమార్తె పుస్తకమును గొనివచ్చి యందించెను. పోతన గ్రంథమును విప్పిచూడగా నందు దన వ్రాతగాక ముత్యములకోవ వలె వ్రాయబడియున్న వ్రాతను దిలకించి, యాపద్యము తానువ్రాసినదానికంటె నెక్కుడుగా నుండుటయుగాంచి కుమార్తెను పిలిచి అమ్మా ! ఇది వ్రాసినవారెవ్వరు చెప్పమని ప్రశ్నించెను. అంత నామె జనకా ! నిన్న మీరు స్నానమునకేగిన కొన్ని నిముషములకు దిరిగివచ్చి నాచే పుస్తకమును దెప్పించి వ్రాసియుండిరికాదా ఇప్పుడిది యెవ్వరు వ్రాసిరని యడిగెదరేలయని ప్రశ్నించెను. అంత పోతన, నిన్న నేను పుస్తకము మరల ముట్టుకొనలేదు. ఆమహావిష్ణువేవచ్చి యియ్యది వ్రాసియుండును. కుమారీ! నీవుచాల యదృష్టవంతురాలవు. వెన్నుని జూడ గల్గితివని నుడివి యాపద్యమును యొకనిముషములో నిట్లుపూరించెను.

మ. అలవైకుంతపురంబులో నగరిలో ✦ నామూల సౌధంబు దాపలమందారవనాంతరామృత సరః ✦ ప్రాంతేందుకాంతోపలోత్పలపర్యంకరమావినోదియగు నా ✦ పన్నప్రసన్నుండు విహ్వలనాగేంద్రముపాహిపాహిణియనుగుఁ య్యాలించిసంరంభియై.

ఇయ్యది యనుశ్రుతముగా విః నచ్చుకథల నాధారముగా గొని వ్రాయబడియున్నది.

పోతన గ్రంథరచనయందండ మహావిష్ణువాతనిని సర్వజ్ఞ సింగమనాయుని బాచినుండి రక్షించుట.

పోతన రచించు భాగవతమును దానెఱ్ఱెనను: కృతిగొనవలయు నని సంకల్పించుకొని సర్వజ్ఞసింగమనీడు తన సేనానాయకునకు గొంత బలము నొసంగి సీవేగి బమ్మెరపోతనామాత్యుని దండించియైన బట్టు కొని మహాభాగవతముతోగూడ నాతనినిచ్చటకు గొనిరావలసినదని నియమించెను. ఆసేనానాయకుడును తృటిలో నాకార్యమును సాధించికొని వత్తునని భీరములు పలికి వెడలిపోయెను.

భక్తపరాధీనుడగు వెన్నుడు తనభక్తున కపకారముసేయబోవు చున్న నాతనియభిప్రాయమును గ్రహించి యాతని మందలించి వెనుకకు పంపనెంచెను. కాని యంతలోనిట్లు వితర్కించెను ఈతనిని వెనుక కిప్పుడే పంపినచో రేపో లేక మరయొకనాడో చనుదెంచి యీతఁడు పోతనను బాధింపకమానడు. సర్వజ్ఞసింగమనీడు ముష్కరుడు. అతనికి దగినశిక్ష విధించినగాని సరియైన మార్గమునకురాడు. అని వితర్కించుకొని తనతొలుతటి యభిప్రాయ ముపసంహరించుకొనియెను.

ఈసేనానాయకుడు పోతనయింటిని ముట్టడించెను. ఆసమయమున పోతన నిర్భీతితోనుండెను. అప్పుడు పోతన భాగవతమున యజ్ఞవరాహావతార ఘట్టమును వ్రాయుచుండెను. అందీ క్రిందిపద్యమును రచించెను.

సీ. కఠినసటాచ్చటో ♦ త్కట జాతవాతని

హూతజీమూత సం ♦ ఘాతముగను

క్షురనిభనునిశిత ♦ ఖరపుటాహతచల

తృణిరాజ దిగ్గజ ♦ ప్రచయముగను

జండ దంష్ట్రోత వై ♦ శావన రాష్ట్రస్రవ

ద్రజితహేమాద్రి వి ♦ స్రంభముగను

ఘోరగంభీర ఘోర భూరి నిస్వస
 పంకిలాఖిలవాద్ధి ధి సుకులముగ
 బారలుఁ గెరలునటించు నా ధి బరము చెరల
 గొప్పనుప్పర మెగయును ధి గొప్పరించు
 ముట్టెబిగియించు ముసముస ధి మూకుకొనుచు
 నడచు సంతక్షితిక్షోణి ధి యజ్ఞ ఘోణి.

అనుపద్యమును రచించునప్పటి కేవిధానపోతనను రక్షింతునా
 యని యాలోచించుచున్న శ్రీనుహవిష్ణుపు శ్వేతివరాహరూపముదాల్చి
 యాసేనానాయకుని వైద్యమును ప్రతిఘటించుచుండె.

పోతన యాసమయమున సీక్రిందిపద్యమును రచించెను.

సీ. తివిరిచతుర్దశ ధి భువసంబులను దొంతు
 లోరగఁ గొమ్ములజిమ్ము ధి నొక్కమాటు
 పుత్తడికొండ మూ ధి పురమును నొరయంగ
 సురుకుచురాపాడు ధి నొక్కమాటు
 ఖురములసప్తసా ధి గరముల తొంపిగా
 నుక్కించముట్టాడు ధి నొక్కమాటు
 నాభీలవలహా ధి తాహతిచేమింటి
 నొరసిబ్రద్దలుసేయు ధి నొక్కమాటు
 గన్నుగోనల విస్ఫులిం ధి సములు సెదర
 సురుభయంకర గతిందోచు ధి నొక్కమాటు
 పరమయోగీంద్ర జనసేవ్య ధి భవ్యవిభవ
 యోగ్యమైకానఁ గా నగు ధి నొక్కమాటు.

అని రచించునప్పటికి యజ్ఞవరాహరూపముననున్న హరి విక్ర
 మించి నిర్వక్రపరాక్రమమున దన్ను ప్రతిఘటించిన ప్రతివీరులనెల్ల
 నొక్కమృడిగుల్చుచు సేనానాయకునిబట్టి తొల్లియజ్ఞవరాహము
 హిరణ్యాక్షునిచేదించివధించిన తెరంగున మట్లుబెట్టెను. ఇట్లు సర్వజ్ఞ
 సింగమనాయని వైద్యమును భవ్యముసేసి దీనితో యీనృపాలునకు

బుద్ధివంతును. ఇక నెన్నడును పోతనను బాధింప బలమును పొవకుండును. అని వితర్కించుచు సంతృప్తితుండయ్యెను.

సింగమనాయుడు దనకనేక యుద్ధములలో దోడ్పడినట్టియు, విశ్వాసపాత్రుడైనట్టియు సేనానాయకుడు మరణించినందుల కెంతయో విలపించెను.

పోతనకు యీసంగతియంతయు గుఱువాటి జెలియవచ్చెను. పరమేశ్వరునకు దనయందుగల వాత్సల్యమునకెంతయు సంలించినవాడైతా నాసమయమున రచించుచున్న ఘట్టునుగుఱుచున్నాడు. యజ్ఞవరాహమూర్తిని సంస్తుతించుటయందు భక్తభావమును యిట్లువెల్లివిరియునట్లు వర్ణించియున్నాడు.

చ. తలపరసాతలాంతరగ † తక్షితిగ్రమ్మని నిల్వినట్టి నీ
కలితన మెన్నవిస్మయము † గాదు సనుస్తబిత్రులొక్క
గలుగగ జేయుటద్భుతము † గాఢమున నిల్చి నీహాసార్పు పె
పలరినకార్యముల్ నడుప † సమర్థులకుఁబడిన పరమేశ్వరా.

చ. సకలజగన్నియామకవి † చక్షుణ్ణీల దురదృష్టవతి నా
దకధర తావతి స్ఫురదు † బాటతనము ప్రసన్నాత్మకయ్యా
జ్ఞకుడరణిన్ హుతాశనుని † నిల్చి కైవస నెన్ను నాసహా
టకు దలపోసి యీక్షితి నృ † ఘోరమున నిల్చి వదన్యమొనాచా.

ఉ. విశ్వభవస్థితిప్రళయ † వేశలయ నీ కార్యములను
విశ్వము నీవయై నిజుల † విశ్వమున నీవయై నిజుల
ధీశ్వర ఈశేశ్వర త్ర † యీమనుష్యులను నీవయై నిజుల
శాశ్వతిలీల లిట్టివని † సన్నుతి నీవయై నిజుల నీవయై నిజుల.

సీ. పంకజోదరనీవ † పారకర్మమున

భవదీయకర్మముల † నీవయై నిజుల

నెఱిగెదననియది † నిశ్చయింప

పరికింపగొలుప † నీవయై నిజుల

విజ్ఞానియేమాడ † పితృభూమియొ

మామూపయొను † నీవయై నిజుల

దెలిసియు దమబుద్ధి * దెలియనిమూఢుల
 నేమన సఖులలో * కేశ్వరేశ
 తే. దాసజనకోటి కతిసౌఖ్య * దాయకములు
 పితలకరుణా సుధాతరగ * గితములైన
 సీకటాక్షేక్షణములచే * నెఱయమమ్ము
 జూచి సుఖులనుజేయవే * సుభగచరిత.

భాగవతమున గొన్ని భాగములు శిథిలమగుటకు గలకారణములు.

ఇప్పుడు ముద్రితమై మనకు లభించుచున్న భాగవతము సంపూర్ణముగా పోతనామాత్య ప్రణీతముగాదు. పోతనామాత్యుడు రచించిన భాగవతములో గొన్ని భాగములు శిథిలములు కాగా నట్టి భాగములను యితరులు పూరించిరి. పోతనామాత్యకృతిమగు నాభాగములేల నశించినవి యను ప్రశ్నకు జనశ్రుతముగా నొండు రెండు కథలు వినవచ్చుచున్నవి. వానినీక్రింద బొందుపరచుచున్నాడను.

పోతనామాత్యుడు మహాభాగవతము నాంధ్రీకరించుచున్నట్లును, ఆతనికి విత్వ మత్యంతమనోహరమైనదై సుధామయోక్తులతో నిండి యున్నదనియు వేంకటగిరి సంస్థానమున కధిపతియైన రావుసర్వజ్ఞ సింగమనాయునకు దెలియవచ్చెను. అతడు పోతనను ప్రార్థించి యాగ్రంథమును దానంకితమును పొందనభిలషించెను.

పోతనామాత్యుడు తన భాగవతమును తనయిష్టదైవమగు శ్రీరాములకే యంకితమొసంగుటకు కృతసన్నయై యుండెను. అందువలన సింగమనాయుని యభిమతి మీదేరదయ్యెను.

పోతనకు మఱదియగు శ్రీనాథుడు పోతనచెంతకరుదెంచి యాతడు మిగులదరిద్రుడై తిగిలిండియైన లేక యవస్థపడుచుండుట దిలకించి యాతనితో బావా! యేల యీవిధముగా కష్టము లనుభవించెదవు. నీవురచించుచున్న యీ భాగవతము నెవ్వరికైన నంకిత మొసంగరాదా? నీయట్టివా డంకితమొసంగిన నెంతేని ధనంబునొసంగుట కెంతతొందరతో సిద్ధముగానున్నారనిపలెను, కాని పోతన యంగీకరింపడయ్యెను.

సింగమనాయుడు తనకోర్కె నెఱవేఱమికి గినిసిపోతనచెతనున్న భాగవతమును బలవంతమున దెప్పించి యద్దానిని సశింపుజేయవలయు నను తలంపున దనయంతఃపురమున నొక్కచో పాతిపెట్టించెను. పోతనయు రామచంద్రున కింకితముగా నేను గ్రంథమురచించితిని. అయ్యది లోకముననెలసి కలకాలముండుట యారామచంద్రునకు సమ్మతమయ్యె నేని యాతఁడే యాగ్రంథమును వెలికిగొనివచ్చును, నని తలంచి మిన్న కుండెను. కొన్నిదినములు గడచెను.

ఒకనాడు సింగమనాయునిస్వప్నమున శ్రీరామచంద్రుడు సాక్షాత్కరించి యాతనికిట్లనియెను. “ఓయీ! లోకములోనున్న స్వార్థ పరులలోనగ్రగణ్యుండవైయేలభగవదపచారముగా మించెదవు. మహాత్ము లగు కవిసార్వభౌములు తుచ్ఛములగు నీయీధనంబులకా సజెందినిన్ను సేమితురనియే తలంచితివా? పోతన్నవంటి భక్తశిఖామణి, కవిపుంగ వుడు నిన్నాశ్రయించునా! ఆతఁడు తనభక్తిప్రభావమున నన్నేతన హృదయపంజరమునబంధించియున్నాఁడు. అట్టివానియెడ నీవుచుహాప చారమాచరించియుంటివి. అజ్ఞానవశంబునగాని జ్ఞానవశంబునగాని నా కపచారమచరించినవారిని మన్నింతునుగాని నాభక్తునకు గీడొసరించిన వాని నెన్నటికినిక్షమింపను. కావున నీవుపాతిపెట్టించినగ్రంథమును వెలికి దీసి యద్దానిని సభక్తిపూర్వకముగా పోతనామాత్యునకర్పించి యమా భిక్షుకోరుకొనుము. అట్లుగాదేని నీవునాకోపానలాబున బగ్గునమ డి భస్తా వశేషుడ వయ్యెదవు.

ఇట్లు పలికి రామచంద్రుఁ డంతర్హితుఁ డయ్యెను. సింగమనా యుడుదయమున మేల్కొంచి కాలోచితములదీర్చుకొని సున్నాతుండై శ్రీరామచంద్రుని భక్తితాత్పర్యములు ముప్పిరిగొన పూజించి స్వయ ముగా నాగ్రంథమునుద్రవ్వి యద్దానిని శిరముపైనిడుకొని పోతనా మాత్యునిగృహమునకు గొనిపోయి యర్పించి పోతనపాదములపైవ్రాలి “మహానుభావా! తమయెడ మహాపరాధము గావించియుంటిని. రక్షిం పవలయును” అని పెక్కువిధముల ప్రార్థించెను. పోతనామాత్యు డాతనిని మన్నించి పంపినైచెను.

పోతన గ్రంథమును విప్పిజూడగా నందు గ్రంథపాతములుబాడ కట్టెను. పోతన కీమగనానిని రచింపక యేలనోగిడనెను. తగునాతి కెలిగందల నారయూగు లద్దానిని పూరించియుండిరి.

పోతనామా త్మ్యుడు స్వవిరచితమగు భాగవతమును తన దేవ తార్చనపెట్టెయంగంచి నిత్యపూజలుసలుపుచు శౌరవించుచుండెడి వాడు. ఆటుపిమ్మట దనయవసానకాలమున కుమారుడగు మల్లనను బిలిచి “నాయనా ! ఎట్లో కష్టపడి గ్రంథమును సమగ్రముగా రచించి తిని. పొట్టకూటికై యద్దాని నొరులకు విక్రయింపక యిన్నిదినముల వరకు దాచి యుంచితిని. నాకవసానము సమీపించినది. నేనీగ్రంథ మును నీహస్తమునం దిడిపోవుచున్నాను. నీవు నాయుడెట్టి భక్తివిశ్వాసముల జూపియుంటివో యట్లే యీగ్రంథము నెడగూడ భక్తివిశ్వాసములుగల్గి లోకమున వెలయింపుము” అనిజెప్పి యప్పగించిమరణించెను.

తదనంతరము మల్లనాదులు గ్రంథమును పరిశోధింపగా సందు కొన్ని భాగములు క్రిములచే నాశనము గావించబడినవి.

పోతనామాత్మ్యుని శిష్యులమల్లన మున్నగువా రాలోపములను పూరించియుండిరి.

శ్రీనాథుడు.

శృంగారనైషధము కాశీఖండము మున్నగు గ్రంథరాజములను రచించి విశేషవిఖ్యాతిగడించిన శృంగార శ్రీనాథకవిసార్వభౌముడు పోతనామాత్మ్యనకు మఱిది. శ్రీనాథుడు పోతననుగూడ తనవలెనే యొకభూపాలునాశ్రయచుననుంపవలయునని విశ్వప్రయత్నములొనరించుచుండువాడు. ఈతడుపోతనామాత్మ్యునివాసభూమియగు యేకశిలా నగరమునకు తరచుగా పోవుచుండువాడు. పోతనగాన్పించినపుడెల్ల బావా ! ఇదేమి దుక్కి-ఁబెడ్లదనుగొని పొలమునున్నుచు నెంతకాలము గడపెదవు.

క. కమ్మని గ్రంథ మొక్కటి

ఇమ్ముగ నే నృపతికైన † కృతియిచ్చినచో

గొమ్మని యియ్యరె వెయ్యి

ర్లిమ్మహిదున్నంగ నేల † యిట్టిమహాత్ముల్.

అని వచించుచుండువాడు. పోతనయు యెప్పటికప్పుడు యేదో విధముగా తగినసమాధాన మొసంగుచుండువాడు.

ఒకనాడు శ్రీనాథుడు పల్లకియందెక్కి పోతనామాత్యుని జూడ నరుదెంచుచుండెను. ఆసమయమున పోతన తనచేనుగట్టున గూర్చుండి యేదోవిషయమును గూర్చి యాలోచనలుసలుపుచుండెను. పోతన కుమారుడగు మల్లన యరకకట్టి పొలమునుదున్నుచుండెను. శ్రీనాథుడు పోతనకు తనశక్తి సామర్థ్యములు జూపవలయునని పల్లకి మోయువారలను బిలచి ఓరీ వెనుకప్రక్కనున్నవారు. పల్లకిదండిని వదలిపెట్టుడు పల్లకి యెప్పటియట్లు నడువగలదనియెను. బోయీలు పల్లకిదండినివదలివైచిరి. పల్లకి మామోలుగా నేగుచుండెను.

పొలమును దున్నుచున్న మల్లనయదిగాంచెను. తోడ నేయాతఁ డాశ్చర్యమగుండై నాయనా! మామ శ్రీనాథుడరుదెంచుచున్నాఁ డు. పల్లకివెనుకబోయీలులేకుండగ నే నడచుచున్నది. చాలవిచిత్రము గ నున్నదని పత్రెను. పోతన దనయాలోచనమును చాలింపకకుమారా! విితయేమున్నది. దాపలియెద్దను విప్పివేయుము. నీనాగలికూడ యట్లే నడువగలదనియెను. మల్లనయునావినోదమును జూడవలయునని దాపలకట్టిన యెద్దను విప్పివైచెను. నాగలియెప్పటి యట్లునడచుచుండెను. మల్లనయెంతయు వింతనొంది తిలకించుచుండెను.

శ్రీనాథుడు బోయీలవలన నాగలి దాపలియెద్ద లేకుండ గనే నడచుచుండుట విని యెంతయు సంతసించి మరల బోయీలను పిలచి, ఓరీ! ముందుభాగమునుగూడ వదలిపెట్టుడని యాజ్ఞాపించెను. బోయీలు పల్లకిదండిని వదలివైచిరి. పల్లకి యెప్పటియట్లు నడచిపోవుచుండెను. మల్లన యదిగాంచి తండ్రి కెఱిగించెను. పోతనయు గుమారా! ఆశ్చర్యము జెందకుము. వలపలియెద్దనుగూడ విప్పి వేయుము. నాగలి యెప్పటికంటె సులభముగా నడువగలదని పత్రెను. మల్లనయు నట్లే గావించెను. నాగలి యథాప్రకారముగా సాగిపోవుచుండెను.

భోయీలు రొడువైపులను యెద్దలులేకుండ భోవుచున్నవిషయమును శ్రీనాథునకు తెలియజేసిరి. శ్రీనాథుడు తన యవరాధమును గుర్తించి దిగ్గున పల్లకినుండి దిగి పోతనామాత్యుని సమీపించి, బావా! క్షేమమా! తమ దర్శనార్థ మగుదెంచుచుంటివని వచించెను. పోతనయు నాతని సముచితకౌరవమాన నాదరించి తనగృహమునకు గొనిపోయెను.

విందు భోజనములు.

పోతనామాత్యుడు స్నానసంధ్యాదికములు గావించుకొని దేవతార్చన గావించుచుండెను. శ్రీనాథుడు వీధియరుగువై గూర్చుండి మల్లనమున్నగువారితో నేదో విషయములనుగూర్చి ముచ్చటించుచుండెను.

శ్రీనాథుఁ డాగప్పశ్రీమంతుఁడు. బుద్ధి వచ్చినదాది గ్రంథముల రచించి యేభూపాలునకో యంకితమొసంగి వారిచే మన్నన లందుచుండువాఁడు కావున భోగలాలసుఁడై యుండెడువాఁడు. గడియ భోజనమున కాలస్యమైన యగముగా దలంచి తల్లశిల్లువాఁడు. అట్టివాఁడు పోతనయింటి కతిథిగా వచ్చెను. దేవతార్చన యగుచున్నది. అంత నింతట నది తెమలునట్లు గాన్నడమ. ఆతనిఆకలి ఆకస మంటుచున్నది. అట్టిస్థితిలో నాతఁ డెట్లుండునో పాఠకమహాశయులే యూహింతురుగాక.

మరియు శ్రీనాథుఁ డొక్కడు మాత్రమేగాక యాతనితో నరుదెంచినవారును, శిష్యులును, మరికొందరు పండితులును గూడ నుండిరి. వీరందరికిని పోతన యానాడు విగ్రహములు కుద్దేశించెను. పోతన యెంతటిభగ్యవంతుడో శ్రీనాథుడు చక్కగా నెఱుంగును. రెండుజాములు కావచ్చినది. ఇంట వంట జరుగుచున్న సవ్వడి యేమాత్రమును వినిబడుటలేదు. ఇదంతయును గమనించి శ్రీనాథుడు 'కట్టా! ఈతని సంసారము లేమిడిగల్గినది. నేనొక్కడ నేగాక పలువురు నాతో వచ్చినవారు గలరు. వీరికందరికిని దగు పదార్థముల సీతఁ డెక్కడనుండి తేనోపును.' అని విచారించుచుండగా పోతన దేవతార్చన

నము పూర్తిగావించుకొని వెలికిరుదెంచి బావా! ప్రొద్దుపోయినది
లెమ్ము మడికట్టుకొనుచు. వడ్డన యగుచున్నదనియెను. శ్రీనాథుడు
ఆకలితో నున్నవాడు గావున బ్రతుకుజీవుడా యని లేచి మడి గట్టు
కొనియెను. ఆతినితోబాటుగ పండితులెల్లరును మడిగట్టుకొనుటకై
లేచిరి.

భోజనమునకు శ్రీనాథుడు మున్నగువారెల్లరును పీటలపై
గూర్చుండిరి. అంత పోతన్న అక్కా! తడవేల వడ్డనగాని పుమని కేక
వైచెను. తోడనే భారతీదేవి చక్కని స్త్రీరూపము ధరించి ప్రత్యక్షమై
వివిధభోజ్యములను వారికెల్లరకును వడ్డించెను. శ్రీనాథుడు తానీవర
కెన్నడును రుచిమాడని భోజ్యము లభించుటచే నెంతయు సంతసించి
తృప్తిదీర భుజించెను.

శ్రీనాథుడు పోతన మాహాత్మ్యమున కెంతయు సంతసించి
యాతని నెన్ని యోవిధముల నుతించెను.

భాగవత విమర్శనము.

పోతన భాగవతము వ్రాయుచు నొక్కనాడు దన్నజూచుట
కరుదెంచిన శ్రీనాథున కద్దానిని జూపెను. శ్రీనాథుడు గ్రంథ మక్క-
డక్కడ దిలకించి అందు అష్టమస్కంధములోని గజేంద్రమోక్ష సందర్భ
మున జెప్పిన యీక్రిందిపద్యమును ముమ్మాగు చదివెను.

మ. సిరికిరెప్పడు శంఖచక్రయుగమున్ ♦ చేనోయి సంధింపడే

పరివారంబును జీరఁడభ్రగపతిం ♦ బన్నింపఁ డాకర్ణికాం

తరధమ్మిల్లము జక్క- నొత్తడు వివా ♦ ద స్రోద్ధిత శ్రీకుచో

పరిచేలాంచలమైన వీడడు గజ ♦ ప్రాణావనోత్సాహియై.

అట్లు చదివి చొతనేయున్న పోతన్నను గనుంగొని బావా!
యిదేమిట్లువ్రాసితివి. ఆయుధములు లేకుండ గజరాజును విడిపింపనేగు
టలో నాతనియభిప్రాయమేమి మకరమును చేతులతో గ్రుద్ది జంపదలం
చెనా? లేక మరేమి చేయదలంచెను.

పోతన యప్పటికేమియు సమాధానమొసంగక నవ్వుచు యూర
కుండెను. తదనంతరము శ్రీనాథుడు తనపంక్తిని గూర్చుండి భోజనము

చేయుచుండగా తన కేదియోపడుచున్నదని చెప్పి వడివడిగా భోజనముగత
రించి లేచిపోయెను. వీధిలోనాడుకొనుచున్న శ్రీనాథునికుమారుని
లాలించుచు నెత్తుకొని దీసికొనిపోయి సమీపము ననున్న మరియొకరి
యింటిలో నాబాలునిదాచి నూతిపెరటిలోని కరుదెంచి, యొకపెను
రాతిని గుభాలున నూతిలోనెత్తివెచ్చెను. అంతటపోతనయెలుగెత్తి
“బావా! శ్రీనాథా! రమ్మరమ్మ.” సీకొమరుడు నూతపడినాడు.”
అనియటచెను. శ్రీనాథు డింకను భోజనముచేయుచుండెను. ఆమాట
వినబడినంతనే విస్తరినుండి గుభాలునలేచి చేయికడుగుకొనకుండా నతి
వేగమున నూతిపెరటిలోనికరుదెంచి అయ్యో! యనిరోదనముచేయుచు,
హా! కుమారా! యని నూతిచుట్టు ప్రదక్షిణముచేయుచు, గుండెలు
బాదుకొనుచు బేలవలె వాపోవదొడగె. లేక లేక చిరకాలమునకు
గలిగిన కుమారుడగుటచే యెవరి కట్టి బాధయుండదు?

కటా! నానోములుపంట ! నీవేమో వంశోద్ధారకడుడవనియు,
చిరాయుస్సుగతుడవనియు, సుగుణఖనివనియు, దైవజ్ఞులెందరోపేర్కొ-
నియుండిరే. అన్నా! యెంతకష్టమెంతకష్టము. ఇక నాకీజన్మమేల? నేను
కూడ నీబావిజొచ్చెదనని, నూతిలోపడుటకు యత్నించుచుండ, నంత
పోతన “ఏదీ! బావా! ఆపదలందు ధైర్యమువహింపవలయును గాదా!
ఇదియేనా నీధైర్యము.” అని యాత్మేపించుచు శ్రీనాథునిగాంచి నవ్వుచు
వెండియు నిట్లనియెను. “నివెన్నియోయిట్టియిక్కట్టులపట్ల ధైర్యము
వహింపవలెనని చెప్పినయపచారములన్నియు నేమైపోయినవి. ఇంతి
యేనా నీధైర్యసాహసములు. ఆడుదానివలె వాపోవుచు నూతిలో
నురకిజొచ్చెదవా? చాలులెమ్మ, నూతిలోబడ్డబిడ్డను దీయుటకై
యత్న పడుము.

అవును. నిచ్చనయేది? త్రాళ్లేవి? తట్టలేవి? తగినయపకరణ
ములసంపాదించి బిడ్డను నైకిదీయునుపాయ మాలోచింపవలెగాని యూ
రికవాపోవుట పురుషలక్షణమా” అని యనుచుండ పోతనమాటలయొ
క్క భావమును కనిపెట్టి నాబిడ్డ కేవిధమయినతొందరయు గలుగ లేదు.
ఇదంతయు పోతనగావించినకపటనాటకవిశేషమే. నాడు భాగవతము

లో “సిరికింజెప్పుడు” అనుపద్యమును తాను చదివినప్పుడు నేనేదియో యాక్షేపణలొనరించితినిని; ఇప్పుడీ పన్నాగమంతయు పన్నియుడెనని తెలిసికొనియెను. అప్పుడు శ్రీనాథుడు పోతనను కుమారునిజూపవలసినదని ప్రార్థించెను. పోతనయిట్లనియెను. బావా! నీకుమారునిపైసీకెంత టినాత్సల్యమో భక్తునియెడల పరాత్పరునకుగూడ సంతటివాత్సల్యమే గలదు. ఆవాత్సల్యముచేతనే గజేంద్రుని యాలాపము వినవచ్చినంతనే యున్న సాటున నేలేచి భగవంతుడుపరువిడిపచ్చుచుండెను. ఆతఁడాయుధములేకున్న మాత్రమున మకరినిద్రుంపలేడా! మనము నూతులలోబడిన వానిని పైకిదీయుటకు సాధనములు పయోగింపవలయునేగాని యామహానుభావునకు ఆయుధములతోపనియేమి. నాడుశిశుపాలునివధించునాడు ధర్మరాజు పూజాద్రవ్యములతో నెసంగిన పల్లెరమేగజూచక్రమయ్యెను. అని వివరించి యాతనియాక్షేపణకు సోదాహరణముగా ప్రత్యుత్తరముసంగెను.

భాగవతమును లక్షణగ్రంథముగా గొనకుండుట

భాగవతమున గొన్నిచోట్ల రేఫణకారములకు ప్రాసస్థానములందును విశ్రమస్థానములందును మైత్రియుండుట గాన్పించుచుచేత అప్పకవితనయప్పకవీయములో నిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

ఉ. బమ్మెరపోతరాజకృత * భాగవతమ్ము సలక్షణమ్ముగా
కిమ్మహి నేమిటంగదర * యెంతయు నారసిచూడగానురే
ఫమ్ములు తాలునుంగలసి * ప్రాసములైనకతంబునంగదా
యిమ్ములనాదిలాక్షణికు * లెల్లడు మానిరుదాహరింపగాక.

కాని పరికింపగా నీరేఫణకారసాంకర్యము పోతనకృతిములగు భాగములందంతగా గనబడదు. నారయసింగన, గంగనమున్నగువారు రచించిన భాగములలో మాత్రమే గనబడుచున్నది.

ఈవిషయమును చర్చించి కూచిమంచి తిమ్మకవి తనసర్వలక్షణ సారసంగ్రహమున నిట్లు వ్రాసినాడు.

ఆ. వె. కాకునూరియొప్పు * కవి యపఁగోబలపతి

ముద్దరాజు రామ * ముఖ్యులెల్ల

బోతరాజు కబ్బు య మున కాలు రేఫలు
 గదిసెనంచు జెప్పి య రదిహుళశ్శీ.
 సీ. ఘనుడు పోతన మూర్తి యము భాగవతము ర
 చించి చక్రకి సమ యిచ్చు నెడల
 సర్వజ్ఞసింగము య త్నావగుడదితన
 కిమ్మనిపేడగా య నీయకున్న
 నలిగియాపు స్తకం య బవని బాతించిన
 జివికియందొకకొంత య శిథిలమయ్యె
 గ్రమ్మట నది వెలి య గండల నారప్ప
 రాజును మరబొప్పు య రాజు గంగ
 రాజు మొదలగుకవివరుల్ య తేజమెసగ
 జెప్పిరాగంధములయందె య తప్పలాదనె
 గానిపోతకపీంద్రుని య కవితయందు
 లక్షణంబెందుదప్పునా య దక్షహరణ.

కూచిమంచి తిమ్మకవి రేఫటకారసాంకర్యములేని పద్యములను
 గొన్నిటిని నిరూపించియున్నాడు. ఆపద్యములను మదికొన్నింటినిగూడ
 నిం దుదాహరించుచున్నాడను.

ఉ. మాటువడంగ లేని య స య మధులనుపుల నస్త్రవిద్యలం
 దేటనిపిన్న పాపలవ య ధించెనిషిధపుఁ గ్రూరకర్ముఁడై
 సాటుఁడై వీఁడుపాతకుఁడు య ప్రాణభయంబున వెచ్చనూర్పుచు
 బాతెడివీనిఁ గావుముక్త య పా మతి నర్జున సాపవర్జనా.

చ. వెటచినవానిదైన్యమున య వేడుటనొందినవాని నిద్రమై
 మటచినవాని సౌఖ్యముగ య మద్యముఁ ద్రావినవానిభగ్నుఁడై
 పటచినవానిసాధుజడ య భావమువానిని గావుమంచువా
 చటచినవానిఁ గామినుల య జంపుటధర్మముగాదు ఘ్ననా.

ప్రథమసంధము.

క. ఎటుఁగదఁ దెటవాయిప్పుడు
 మటవనుసకలంబు నన్ను య మటచినయెడలన్

మఱుతునని యెఱిగియెఱుగక

మఱవక మొఱయిడిరయేని * మఱియన్యములన్.

క. ఒఱవగునురమును బిరుదును

నెఱిదోఁకయు ముఖమాసిరియు * నిర్మలఖురచూల్

కుఱుచచెవులుఁ దెలిగన్నులు,

దఱుచగుకంతంబుఁ జూప * దగునాహరికిన్.

ప్రాసయతి.

. ఆ. వె. చావులేనిమందు * చక్క-నమనకబ్బె

ననుచుఁ గడవయసురు * లడచికొనిన

వెఱచి సురిలుహరికి * మొఱలువెట్టిరిసుధా

పూర్ణపుటముపోయెఁ * బోయెననుచు.

ఆ. వె. వాలుగంటివాడి * వాలారుచూపు.

శూలిఁదైర్యమెల్లఁ * గోలుపోయి

తఱలియెఱుక లేక * మఱచెగుఱంబుల

నాలి మఱచె నిజగ * వాళిమఱచె.

ప్రాసము.

క. వెఱచుచు వంగుచువ్రాలుచు

నెఱిమిఁజిగుబురులకు జనుచు * హరిహరియనుచున్

మఱుగుచు నులుకుచు దిరిదిరఁ

గుఱుమట్టపుఁ బొట్టివడుగు * కొంతఁటిచెన్.

క. కుఱుగఱులు వలుదమీసలుఁ

జిఱుదోఁకయు బసిడి యొడలు * సిరిగలసొడలున్

నెఱమొగము నొక్క-కొమ్మును

మిఱుచూపులు గలిగివిభుఁడు * మీసంబయ్యెన్.

క. వెఱవాఁడు గురుడటంచును

గొఱగానిపదంబుసూపఁ * గుబనుండును స

నెఱిత్రోవనడవ నేర్చిన

నఱమఱ లేనట్టిపదము * నందాదయాభీ.

మ. ఉటుకున్ గూబయుగంబుపై చూర్చి కియకొనఁబడుమును బాదములం
దిటుకున్ గూతఁబడెన్నదన్న నెగయున్ ధీమాగతిన్ వాలమున్
జటుచున్నట్లుగాఁ దాఁచుముచునునుగొక శల్యబులున్ దొతముల్
విటుకున్ వేయుచుఁబాచిపోని కదియకొనెదండయాభోత్తమున్.

మ. ఉటకంభోనిధిగోసి నేదిమలకు ధి యున్నదై న్యముంజూచివే
గటులల్లార్చిముఖంబు సాచిబలుపి ధి కిందోకనారించిమే
నైటమంబొడలు దీటిమీసలదరన్ ధి మీనాకృతి నిష్ఠుడ
కొటటిదంకిగఱచె ముప్పదలిత ధి గ్రావుక హనుగ్రీవునిన్.

క. మఱియునుదనుజుడు రామని
గటవన్ గమకించి తెఱపి ధి గానకయాలన్
జటజటజూచుచు శౌర్యము
బటినోవగనంతనిత ధి బదములదన్నెన్.

క. కటచిపిటుదివకమఱియుచు
వెఱవక నిజవదనజనిత ధి విషదహనశిఖల్
మెఱయదననిడుదయెడలిని
నెఱిహరిఁ బెనగొనియె భుజగ ధి నివహపతివడిక.

క. అటువదినాలుగువిద్యలు
నటువదినాలుగుదినంబు ధి లంతనవారల్
నెఱవాదులైన కతమున
నెఱినొక్కొక నాటివినికి ధి నేర్పిరిలేశా.

ఇట్టివి సోతనకవిత్వమున గనబడుటజేసి యాతఁడు రేఫటకారము
లభేదము గుర్తించినవాడనియును, రేఫటకారములసాంకర్యమునుఅంగీ
కరింపనివాడనియును స్పష్టమగుచున్నది. సోతనరచించినభాగవతములో
నొకటిరెండు స్థలములయందా మాత్రమే యీదోషము గానబడు
చున్నది. దానినిక్రింద యుదాహరించుచున్నాను.

ఉ. పాఱఁడు లేచిదిక్కులకు ధి బంహువులొడ్డఁడు బంధురాజులో
దూఱఁడు ఘోరకృత్యమని ధి దూఱఁడుతండ్రినిమిత్రవర్గముం

శీర డుమా తృనగ్రుము వ * సీను సువర్ణగృహంబుబోనికిం
దాటఁడు కావరేయనఁడు * తాపమునొందఁడు కంటిగింపఁకున్.

సప్తమస్కంధము.

క. పోరుదురు గికురునొడుచుచు

దూఱుదురు దశమస్కంధము.

చ. విరవిర లేనియట్టి బలు * వీరుఁడు కృష్ణకుమారుడొక్కచే,
జటచి ద. స్కం. పూర్వభాగం.

చ. మఱియొకనాటిరాత్రిబలమాధపులుజ్జ్వలవస్త్రమాలికా ధరులును
ఈప్రయోగములు ప్రమాదజనితములుగాగాని మతభేదమున
గాని లేక యితరకారణమునగాని ప్రయోగింపబడినవేగాని పోతన
యుభయమైత్రీ పాటించినాఁడుకాడనుట తగదు.

వెలిగిందల నారపరాజ మున్నగువారు రచించిన భాగములందు
రేఫలకారసాంకర్యము గనబడుచున్నది. వాని సీక్రింద నొసగు
చున్నాడను.

క. మఱిచియు ఋష్యాశ్రమవన

పరిసరిదుపవనపులింద * జనపదగిరిగ

హ్వార గోష్ఠయజ్ఞశాలా

పురదేవాయతన పుణ్య * భూముల యందొక.

చ. హరిబరమాత్మనచ్యుతన * నంతునిజ్జత్తములో దలంచి సు
స్థిత విశోక సౌఖ్యముల * జెందిన ధీనిధులన్యకృత్యముల్
మఱిచియు జేయనొల్లరు త * లంచినయట్టి దయాసురేంద్రుడున్
బగువడి నూయిద్రవ్వెడు వి * పానఖనిత్రమునూనుకైవడిన్.

క. ధర శునక భోగ్యమును నిహ

పరదూరమునైన తనువు * పాధేయముగా

నెఱినమ్మి వస్త్రమాల్యా

భరణంబు లలంకరించు * పామరజనులన్.

మ. తెఱగొప్పన్ జననీవియోగమున గుం * తీస్తనృపానంబు సో
దర సంరక్షయు గల్గ దేవవిభవక్ర) * స్థామృతంబున్ ఖగే

శ్వేరు డొంగియొప్పుచూడి- గురువాన ప్రేణిసిద్ధించి త
ధిరణీరాజ్యముగొన్న దూరకొడుగుల్ యసాత్మతై యుద్ధవా.

క. పరగగ దర్శోద్ధతులి

ద్దలు కొడుకులు సీకుబుట్టి ధరణికివేగై

నిరతము బుభజనపితా

పరులై వర్తితు రాత్రి ధిరగర్విమనన్.

క. పరుణుని బలములు దనుజే

శ్వేరు లేజును దేరిచూడ ధిరజాలక శౌర్య

స్ఫురణకుచెడి యెందేనియు

బలచేక్ దజ్జలధిమధ్య ధిరగమునందున్.

క. వినుము ఫలారంభుడు కృప

ణుని నడిగిన దన యశంబు ధిర దనమానం

బును జెడుగావున దగని

వెనయ వివాహేచ్ఛ దగు ధిరైతిగెనిటకున్.

క. ధరణీసుగోత్రముడు తా

నరుదుగ దనువారు సెప్పి ధిరవియెల్లను నే

మఱకందు బ్రీతిసేయః

నిరతము గృహకర్మపట్లు ధిరెఱపుచు నుండెన్.

చ. కరువలిశాయ వస్త్రమును ధిరగట్టనెఱుంగవు చూడి- దిక్కులన్

బలచుచు జూచుకీముల ధిరైతి జెలంగెడు కంధరంబునన్

బొరలెడు మక్తకేశభర ధిరమండుఱుమంగదలంప విప్పుడి

ట్లరుదుగ రత్నకండుక వి ధిరహరముసల్పెడు సంభ్రమంబునన్.

క. ధరణీవల్లభనిన్నును

నిరతంబును బుద్ధదేవు ధిరనిగొలచిన యా

తెఱగున గొలిచెదముని భా

సురమతి బోధించిరపుడు ధిరసుమతి బ్రీతిన్

క. పరిపూర్ణంబగు భక్తిని

గరమనిశిము సంశయాత్మ ధిరకంబయిచాలన్

వజ్రలిన హృదయగ్రంథిని

నిరసించు విరక్తియును : సీమజనించెన్.

చ. హరిభజనియ మార్గనియ * తాత్పర్యములై భవదీయమూర్తిపై
వజ్రలిన భక్తియుక్తులగు * వారలసంగతి గల్గజేయు స
త్పురుషసుసంగతిన్ వ్యసన * చదుర్భరసాగరమప్రయత్నతక్
సరసభవత్కథామృతి ర * సూరిన మత్తుడనై తరించెదన్.

చ. నిరతము దావనీనిభజ * కాయకదాబ్జసుగంధలబ్ధి నె
వ్వరిమదివొందగా గలుగు * వారిలు తత్ప్రియమర్చ్యదేహమున్
గరము తనీయ దారసుత * కామసుహృద్గ్రహబంధువర్గమున్
మఱతురు విశ్వతోముఖ! ర * మాహృదయేశ! మకుంద! మాధవా.
భాగవతము-ఆంధ్రీకరణము.

వేదవ్యాసవిరచితమగు భాగవతముననుసరించి సోతనామాత్యు
డొక స్తలమున కొంతవరకు కల్పితములను జేర్చుచు, వేరొకయెడకొలది
గా సంకుచితము గావించుచు గ్రంథమును చక్కగాసోషించియాంధ్రీక
రించినాడు. ఈతఁడు భాగవతమాత్రము నద్వైతపరముగానే రచించి
యుండెనని విస్పష్టమగుచున్నది.

ఈతఁడు తనయాంధ్రీకరణమునకు శ్రీధరుల వ్యాఖ్యానము నూ
తగా గొనియున్నాడు. ఈవిషయమును యీక్రింది నొసంగబడినవ్యా
ఖ్యానము చూడవలయును.

శ్లో. నమోనంతాయ సూక్ష్మాయ కూటస్థాయ విపశ్చితే

నానావాదానురోధాయ వాచ్యవాచకశక్తయే.

ఈ శ్లోకమునకు శ్రీధరులవా రిట్లువ్యాఖ్యానము గావించి
యున్నారు.

నమః. అనంతాయ, అహంకారాపరిచ్ఛేదాత్ అతః సూక్ష్మ
య, అదృశ్యత్వాత్ అతపవకూటస్థాయ, ఉపాధికృత వికారాభా
వాత్ అతపవవిపశ్చితే సర్వజ్ఞాయ॥ నా నేతి॥ నానావాదానురోధాయ
అస్తి, నా సైసర్వజ్ఞః కించిదజ్ఞః బద్ధః, ముక్తః పక్తః, అనేకః, ఇత్యాదీన్
నానావాదాన్ అనురుణధి నూయయానువర్తతే యస్తస్మై వాచ్య

వాచికశక్తయే అభిధానాభిధేయ శక్తిభేదాదపి నానాత్వే ప్రతీయమా
నాయ; కుతః, శాస్త్రయోనియో వేదాత్మకనిశ్చయనాయ.

వైవ్యాఖ్యానముననుసరించి పోతనరచించిన యాంధ్రకరణము.

గీ. ... మూడహంకృతులచే ధిమనుగుపడక

నెఱిననంతుడనైదర్శ ధి సేయరుచివి

గాక సూక్ష్ముడనై నిర్వి ధి కారచుహిమ

దనరికూటస్థుడనైన సమ ధి స్తంబునెఱుగు

సీకుమ్రొక్కదమాలింపు ధి నిర్మలాత్మ.

వ. మరియుఁ గలండులేడు, స్తంబు నెఱుగునించుక యె
ఱుంగు బద్ధండుమఁకుండు, నొకండనేకుండు ననునివి మొదలుగాఁగల
వాదంబుల మాయవలన సనురోధింతువు కావున నానావాదానురోధ
కుండవయ్యు నభిధానాభిధేయ శక్తి భేదంబువలన బహుభావప్రతీతుండ
వయ్యును, జఙ్ఘపాదిరూపంబువలన బ్రహ్మణమూలకుండవయ్యు వేద
మయనిశ్చాసత్వంబువలన శాస్త్రయోనివయ్యు కొన్నియెడల కావ్యసర
ణికి సరసముగానుండని దత్త్యమట్టమలనుగూడ సత్యంతమధురిమ
మొలుకునట్లు రచించుటయందు పోతన మిక్కిలి నిపుణుడు.

స పమస్కంధము.

శ్లో॥ మతిర్నకృష్టే పరతస్త్వతో వామిథోభివద్యతగృహవ్రతానాం

అదాంతగోభిర్విశతాంతమిస్రంపునః పునశ్చర్వితచర్వణానామ్॥

ఈశ్లోకమునకు పోతనామాత్యుని తెనుగు.

ఉ. అచ్చపుణ్ణికటింబడి గృ ధి హవ్రతులై విషయప్రవిష్టులై

చచ్చుచుఁబుట్టుచుక మరల ధి జర్వితచర్వణలైనవారికిన్

జెచ్చెరఁబుట్టునే పడులు ధి సెప్పిననైననిజేచ్చనైన నే

మిచ్చిననైనఁ గానలకు ధి నేగిననైన హరిప్రబోధముల్.

మూలము.

శ్లో॥ సతేవిదుస్సార్థగతిం హి విష్ణుం

దురాశయా యేబహిర్ద్ధమానినః

అంధాయథాంధైరుషసియామానా

వాచిస్వతంత్ర్యామురుదామ్నిబద్ధాః॥

శ్లో॥ నైమంతుత్తైస్తావనూరు క్రమాంఘ్రిం

స్పృశత్యనర్ధాపగమోయదర్శం

మహియనాం పాదరక్షోభిషేకం

నిష్కించనానాం సవ్యశీతయావళం.

ఉ. కాననివాని నూతగొని * కాననివాడు విశిష్టవస్తువుల్
గాననిభంగిఁ గర్మములు * కైకొనికొంచులు కిర్మబద్ధులై
కానరు విష్ణుని కొందరల్ల * గందరకించన వైష్ణవాంఘ్రిసం
స్థానరక్షోభిషిక్తులగు * సుహృత్తకర్ములు దానవేశ్వరా.

మరియు పోతనరసోద్దీపకములు కావిపట్లను గూడ దనరచనా
చమత్కృతిచే సత్యోత్తమనోహరములై యుండునట్లుగా వర్ణించియుం
డెను. ఈక్రిందిశ్లోకమును దానికి తెనుగు సేతయు గమనించిన నీవిషయ
ము తెల్లమగును.

సప్తమస్కంధము - పంచమాధ్యాయము.

శ్లో॥ ఏకదాసురరాట్పుత్ర మంకమారోవ్య పాండవ?

పప్రచ్ఛకథ్యతాం వత్స! మన్యతే సాధుయదభివాన్.

దీనికి పోతన్నగారి తెనుగు.

శా. అంతంగొన్ని దినంబులేఁగిన సురేం * ద్రాంతేశంకాన్విత
స్వాంతుండై నిజనందనున్ గురువులే * జాడంపతిపించిరో
భ్రాంతుండేమిపఱించునో పిలిచి సు * భాషించివిద్యాపరి
శ్రాంతింజూచెద గాక నేడని మహా * సౌభాంతరాసీనుడై.

ఉ. మోదముతోడ బైత్యకుల * ముఖ్యుడు రమ్మని చీరబుచ్చె బ్ర
హ్మదకుమారకున్ భవమ * హర్ణవతారకుగామరోషలో
భాదిపరోధివర్గపరి * హరకుఁ గళవచింతనామృతా
స్వాదకతోంకుం గలుష * జాలమహోగ్రవనీకుతారకున్.

వ. ఇట్లు చారులచేత నాహూయమానుండై ప్రహ్లాదుండు నరు
దెంచిన,

శా. ఉత్సాహప్రభుమంత్రశక్తియుతిమే * యుద్యోగమాయూఢ సు
విత్సాపన్నుడనైతివే చదివితే * వేషంబులున్ శాస్త్రముల్

వత్సరమ్మని చేరఁజేరికొడుకున్ * వాత్సల్యసంపూర్ణుడై
యుత్సంగగ్రముజేర్చి దానవవిభుఁ * కుత్సంతదిసింపగన్.

క. అనుదినసంతోషణములు

జనితశ్రమతాపదాఃఖి * సంశోషణముల్

తనయులసంభాషణములు

జనకులకుం గర్ణయుగళ * సదృశ్యణముల్.

వ. అని మరియుఁ బుత్రా! సేతయ్యది భద్రుఁడైయున్నది చెప్పు
మనిన గన్నత్రాక్షిఁ బ్రియనందనుఁ డిట్లనియె.

అష్టమసంధము-తృతీయాశ్వాసము.

శ్లో॥ తంతద్వదార్తిముపలభ్యజగన్ని వాసః స్తోత్రనిశిమ్య
దివిజై ససహసంస్తువద్భిః । ఛందోమయేనగరుడేనస ఊ
హ్యమానశ్చక్రాయుధోభ్యగమదాశు యతోగజేంద్రః॥
సోంతస్సరస్యడుబలేనగృహీత ఆర్తోదృష్టోగరుత్మతిహ
రింఖండపాతచక్రం । ఉత్తి ప్యసాంబుజకరంగిరిమా
హకృచ్ఛాన్నాలాయరాఖిలగురోభగవన్నమస్తే.
తం వీక్ష్యపీడితమజస్సహసావతీర్య సగ్రాహమాశు
సరసఃకృపయోజ్జహర । గ్రాహాద్విపాతితముఖాదరి
ణాగజేంద్రం సంపశ్యతాం హరిరమాముచదుస్రియాణం.
ఈమూడు శ్లోకములకు

మ. అలవై కుంతపురంబులో నగరిలో * నామూలసౌధంబు దా
పలమందారవనాంతరామృతసరః * ప్రాతేందుకాంతోపహా
త్పలపర్యంకరమావినోదియగునా * పన్నప్రసన్నుండు వి
హ్వలనాగేంద్రము పాహిపాహియనుకు * య్యాలించిసంరంభియై.

అను నీపద్యముమొదలుకొని

శా. పూరించున్ హరిపాంచ జన్యముగృహంభోరాశిసౌజన్యమున్
భూరిభావనచలాచలీకృతమహా * భూతప్రచైతన్యమున్
సారోదార శీతప్రభాచకితప * ర్జన్యాదిరాజన్యమున్
దూరీభూతవిపన్నదైన్యమునుని * ధూతద్విషతై నన్యమున్.

అను గద్యమువలకును గల ఇరువదివద్య గద్యములును రచించి యున్నాడు.

నవమసంధము-నవమాధ్యాయము.

లో॥ వ్యవాయకాలేదదృశేవనాకోదంపతీ ద్విశౌ
 యుధాగోక్షగృహేవిప్రతత్పత్నావ్రహ కృతార్థవత్
 సభవాన్ రాక్షసస్సత్వాదిత్వాకూణాం మహారణః
 మదియంత్యాః పతిర్విరవాధర్మకర్తమర్హసి
 ఏషహిభాహ్మణో విద్యాన్ తపశ్శీల గుణాన్వితః
 సోయంబ్రహ్మర్షి వర్యస్తేరాజర్షి ప్రవరాద్విభోః
 కథమగ్న తిధర్మజ్ఞ ! వధంపితురివాత్మజః
 తస్యసాధోరపాపస్యభూణస్యబ్రహ్మవాదినః
 కథవధంయథాబభ్రోర్మన్యతే సన్మతోభవాన్
 యద్యయంక్రియతే భిక్షుస్త్వామాంఖాదపూర్వతః
 నజివిప్యేవినాయేనక్షణంచ మృతకంయథా
 ఏవంకరుణభాషిణ్య విలపంత్యా అనాధవత్
 వ్యాఘ్రః పశుమివాఖాదతౌదాసశ్శాపమోహితః॥

తె ను గు

క. ఆకట మలమలమాడుచు

ఏకనతండడవినున్న ధిక్రమిధుసముం

దాకి తటాలున విప్రుని

గూకటిచేబట్టిమింగ ధి గొనిపోవుతరిన్.

వ. అంత నాబ్రాహ్మణునిభార్య పతికి నడ్డంబువచ్చి యేడ్చుచు నా రాచరక్కసున కిట్లనియె.

మ. రవివంశాగ్రణివై సమస్తధరణీ ధి రాజ్యాను సంధాయివై
 భువఃస్తుత్యుడవై పదార్ధరితివై ధి పుణ్యానుకూలుండవై
 వివరంబేమియులేక నాపెనిమిటిన్ ధి విప్రు దపశ్శీలు స
 త్ప్రేమరున్ బ్రహ్మవిదున్ జగన్నుతగుణున్ ధి భక్షింపగాబాడియె.

మ. తండ్రీ మీకు దీక్షవశజాలకున్ * దైవబంధున్ బ్రాహ్మణు
డండ్రామాలు లేవే భూమిసురిగో * మాతృభిలాషుంబు గై
కొండ్రే మీయకుమారి సాధువులు ర * తోభావ మిట్టల మీ
తండ్రులదలఁ బూర్వలంఘనపవే * ధర్మంబున బోగజే.

శా. అన్న చెల్లెలయ్యెదన్ దిశువు నీ * కన్నంబు వెట్టితు నా
హృన్నాధున్ ద్వీజగంగికుట్టి నక్షత్రా * హింసింప నెలయ్య నీ
వెన్నుండితులతోడ బుట్టవె నిజం * బిట్టెన చున్నట్ట నా
పన్నన్ నన్న శిరంబుద్రుంచి మఱి మ * త్పాదేశు భక్షింపజే.

క. అని కరుణపుట్ట నాడుచు

వనితానుణి పలకరింప * వసుధాదేవు

దనియె నతఁడు పులి సశువు

దినుక్రియ శాపంబు కతన * ధీరహితుండై.

పోతనామాత్యుఁడు నాచనసోముని హరివంశమును దిలకించి
యందుగల పోకడల గొన్నింటిని దనభాగవతమున పొందుపరచియున్నా
డనుట క్రిందిపద్యములు నిదర్శనములై యున్నవి.

ఉ తరవశము.

మ. అరిజూచున్ హరిసూచు సూచకములై * యందంద మందారకే
సరమాలామకరాద బిందుసలిల * స్త్రోదంబు లందంబులై
దొరగంబయ్యెద కొంగొకింత దొలగం * దోటోశరాసారమున్
దరహాసామృతసారము గురియుచు * దన్వంగి కేళిగతిన్.

దశమస్కంధము.

మ. పరుజూచున్ వరుజూచునొంప నలరిం * పన్ రోషరాగోదయా
విరతభూకుటిమందహాసములతో * వీరంబు శృంగారమున్
జరగం గన్నుల గెంపుసాంపు బరగం * జండాస్త్రసందోహమున్
సరసాలోకసమూహమున్ నెఱపుచు * జంద్రాస్య హేలాగతిన్.

నన్నయ తిక్కనాదుల శైలికిని పోతనశైలికిని భేదములు గాన
వచ్చుచున్నవి. నన్నయాదుల కవిత్వము వ్యాకరణప్రయోగప్రాధిమ్యగల్గి
యన్వయకాశిన్యము గల్గియుండును. పోతనశైలియందు సులభమగు

నన్వయమును, బదలాలిత్యమును, శబ్దాలంకారచిత్రములును గలిగి యుండును. మరియు పోతనరచించిన పద్యములలో పాదాంతమునకును, విశ్రమస్థానమునకు పదములు సంపూర్ణి జెందాచుండుటచే చదువుట కెంతయు ననుకూలముగా నుండును. ఈవిషయనిరూపణమునకై భారత భాగవతములనుండి యుదాహరణము లొసంగుచున్నాడను.

మాలిని.

ఏచితలిర్పి తనర్పిస కోవుల ఓ నిమ్మగుదావుల జొంపములం
బూచిన మంచియశోకములన్ సుర ఓ పొన్నలబొన్నలగేదగులం
గాచి బెడంగుగబడిన యాసహ ఓ కారములం గదళీతతులం
జూచుచు వీనులకింపెసగన్ వినుచున్ ఓ శుకకోకిలసుస్వరముల్.

కవిరాజవిరాజితము.

చనిచని ముందటనాజ్యహవిర్ధృత ఓ సారభధూమలతాతతులం
బెసగినయాకుల కొమ్మబొమ్మిద న ఓ పేతలతాంతములైనను బా
యనిమధుప్రకరంబులజూచి జ ఓ నాధిపుడంత నెఱింగెదహ
వనమిది యల్లదె దివ్యమునీంద్రని ఓ వాసము దానగు నంచునెదన్.

సీ. “శ్రవణసుఖంబుగా ఓ సామగానంబులు

చదివెడు శుకముల ఓ చదవుదగిలి

కదలక వినుచుండు ఓ కరులయుగరికర

శీతలచ్చాయద ఓ చీకరాంబు

కణములచల్లని ఓ గాడ్పాసపడివాని

జెంది సుఖంబున్న ఓ సింహములయు

భూసురప్రవరులు ఓ భూతబలుల్ దెచ్చి

పెట్టునీవారాన్న ఓ పిండతతులు

గడగి భక్షింపనొకట ఓ గలసియాడు

చున్న యెలుకలపిల్లుల ఓ యొండుసహజ

వైరిసత్వంబులయు సహ ఓ వాస మపుడు

చూచిమునిశక్తి కెంతయు ఓ జోద్యమంది.”

భారతము ఆదిపర్వము ఆ ౩ కన్దాసహాయున్మాశ్రమ వర్ణనము
భాగవతమున,

ఉ. “అందు దమాలసాలవకు ఓ భ్రాహ్మననింబకదంబ పాటలీ
చందన నారికేళమన ఓ సారశిష్యులమగలుగమా
కందకుచందనక్రముక ఓ కాంచనబిల్వకష్టిశ్శుల్లికా
కందమధూకమాంబుళని ఓ కుంజములందలరారి వెండియున్.”

క. “పరిపక్వైఫలభరానత
తరుణాఘా నికరనవసి & త స్ఫుటవిహగో
తక్రరబహుకోలాహలరవ
భరితదిగతములు గలిగి & భవ్యగురుచక్రా

క. అతినిశిత చంచుదళన
క్షుతనిర్గత పక్ష్యఫల ర * స ప్రాశనమో
దితరాజశుకవచోర్ధ
శ్రుతిఘోషము చెలగు శవణ * సుఖదంబగుచున్.”

క. “లలిత సహజాంపల్లవ
కలితాస్పాదన కమాయ ధి కంఠవిరాజ
తలకంఠ పంచమస్వర
కలనాదము లుల్లసిల్లు ధి గడు రమ్యములై.”

క. “అతులతహాసమహిజ
ప్రతీతిక్షణజాతజలద ✧ పరిశంకాంగీ
కృతతాండవ ఘోలనవిల
సితపించువిభాసిబాల ✧ శిఖినేవ్యంబై.”

తృతీయస్కంధము కర్మమాశ్రమవర్ణనము.

మరియు సీతఁడు భాగవతమును అంగ్రీకరించుచు నిట్లు నుడివి
యన్నాఁడు.

క. కొందరికి దేనుగుగుణమును
 గొందరికిని సంస్కృతంబు ♦ గుణముగురెడున్
 గొందరికి గుణములగు నే
 నందరిమెప్పింతుఁ గృతుల ♦ నయ్యెడలన్.

ని వచ్చించినట్లు భాగవతమును రచించియుండెను. దశమ స్కంధమున శ్రీకృష్ణావతారఘట్టమును చదువునపుడు సాధారణముగా సుఖాంధకముగానుండును దానికివేరుగా నర్థమును వివరింపవలసిన పని యుండదు.

భాగవతమున నవరసములను నుచిత్రీజిని పోషింపబడియున్నవి జగన్మోహనావతారఘట్టము, గోపికావస్త్రాపహరణఘట్టము, రాసక్రీడ, మున్నగుతామ్రలక్ష్మిగారరసము చిప్పించుచుండును. నరసింహావతారఘట్టమున రాద్రము మూర్తిభవించియుండుటను గనునింపవచ్చును. ఇట్లు అయ్యెయెడల నాయూరసములను బాగుగాపోషించి యున్నాడు.

పోతనవరచితభాగములందు పద్యాంతము లతిమనోహరములై యుండును. ఇందులకుదాహరణములు.

క. కలడందాటు దీనులయెడ

కలడందారు పరమయోగి † గణములపాలన్

గలడందు రన్నిదిశలను

గలడు గలండనెడువాడు † కలఁడోలేడో.

భాగవత షష్ఠస్కంధము.

భాగవతములోని యితరభాగముల పూరించినవా రెవ్వరును అవలంబింపని పద్ధతులను సింగన యవలంబించియున్నాడు. ఈతఁడు తాను భాగవత షష్ఠస్కంధమును పూర్ణముగా దెనిగించుచుంటినని వక్కాణించియున్నాడు. ఏకాదశ ద్వాదశస్కంధములను పూరించినవెలి గందల నారాయణమున్నగువారు తాము సంపూర్ణముగా స్కంధము ను రచించునప్పుడైనను యిట్లు వక్కాణించియున్నాడు. ఇందలి మొదటిపద్యము.

శా. శ్రీవత్సానికితకాస్తుభస్సురిత ల † క్షీచారువత్సఫల

శ్రీవిభ్రాజితునీలవర్ణగుభరా † జీవాక్షుగంజాత భా

దేవేంద్రాది సమస్తదేవమకుటో † ద్వీపారత్నప్రభా

వ్యావిధ్యాంఘ్రిసరోజనచ్యుతుగృపా † వాసుం బ్రశంసిం చెదన్.

ఈవద్యమున నాతఁడు నారాయణుని యభినందించుచున్నాఁడు. ఇంతియేగాక సితఁడు హయగ్రీవ స్తుతియును, గణపతిప్రార్థనము మున్నగువానిని గావించియున్నాఁడు. మరియు సితఁడు బమ్మెర పోతరాజు నిట్లభివర్ణించియున్నాఁడు.

ఉ. ఎమ్మెయి సెప్పనేల జగ * మెన్నగ బన్నగరాజశాయికిన్
సొమ్ముగ వాక్యసంపదలు * సూటలుసేసిన వానిభ కిలో
నమ్మినవాని భాగవతి * నైసికుడై తగువానిబేర్చితో
బమ్మెర పోతరాజకవి * పట్టపురాజుడలంచి మ్రొక్కెదన్.

ఈతఁడు తనకు దివ్యవాణి సాక్షాత్కరించినట్లుగా యీవిధంబున వక్కాణించియున్నాఁడు.

సీ. ఉరవడి బ్రాహ్మీధి * నుదయించు మార్తాండ
కోటి బింబచ్ఛాయ * గూడినట్లు
హరిహరబ్రహ్మల * యాత్మలలో నుబ్బి
కరుణయొక్కట మూర్తి * బెరసినట్లు
ఖరకరకరతీవ్ర * గతిని గరంగుచు
హేమాద్రిచెంత బె * ల్లగసినట్లు
ఫణిరాజఫణరాజ * మణిగణవిస్ఫూర్తి
సుమిరంపువెలిదల * చూపినట్లు

తే. టుట్టిపడ్డట్లు కటెట్ట * నూదినట్లు
తేజమెసగంగ నామోల * దిభ్యవాణి
పూని సాక్షాత్కరించి సం * పూర్ణదృష్టి
జూచి యిట్లనిపలికె మం * జాలముగాను.

ఈతఁడు యితరులవలెగాక నన వగళానుక్రమణికనుగూడ యిట్లు వక్కాణించియున్నాఁడు.

సీ. శ్రీవత్సగోత్రుండు * శివభక్తియుక్తు డా
పస్తంబసూత్రు డ * పారగుణుడు
సేర్పూరిశాసనుం * డెట్టన ప్రెగ్గడ
పుత్రుండు పేరన * పుణ్యమూర్తి

కాత్మజుండగునాగ ధ యామాత్యునకుఁబా
మాంబకు నందను ధ లమితయశులు
కసువనామాత్యుఁడు ధ ఘనుడు వీరనమంత్రి
సింగభూమణియు నం ధ చితగుణాధ్యు

తే. లుద్భవించిరి తేజంబు ధ లూర్జితముగ
సారిది మూర్తిత్రయంబన ధ శుభ్రకీర్తి
బరగిరండులకసువన ధ ప్రభువునకును
ముమ్మడమ్మనుసాధ్యి యి ధ మ్ములనువెలసె.

ఉ. ఆడదు భర్తమాట తెను ధ రాడదువచ్చినవారి ఏడగా
నాడదు పెక్కుభాష తెడ ధ నాడదు వాకిలివెల్లి కల్లమా
ఊడదు మిన్నకేని సుగు ధ జావళి కిందిరగాక సాటియే
చేడియలేదు చూరికుల ధ శేఖరుస్వయ ముమ్మడమ్మకున్.

క. ఆకసువయమంత్రికి బు
ణ్యాకల్పశుభాంగి ముమ్మ ధ డమ్మయ మున్న
వ్యాకులచిత్తుల నిరువుర
శ్రీకిరగుణగణుల బుణ్య ధ శీలుర గాంచెన్.

క. అంగజనమలావణ్య శు
భాంగులు హరి దివ్య ప ధ దాంబుజ విలస
ద్భ్రంఘాయమానచిత్తులు
సింగయ తెలగయలు మంత్రి ధ శేఖరులనగన్.

క. అం దగ్రజుండు శివపూ
జం దనరినవాడ విష్ణు ధ చిత్రామృత ని
ష్క్రంది పటువాగ్విలాసా
నందోచితమానసుండ ధ నయకోవిదుడన్.

ఈతఁడు పశ్చంతములగూడ వ్రాసియున్నాఁడు.

క. శ్రీపతికి సుత్పతికి నుత
గోపతికి త్రిలోకపతికి ధ గురుజన బుధసం

తాపనివారణ మతికిని,

బ్రాపిత సన కాదితతికి * బహుతరధృతికి.

భాగవతము నశించినభాగమును పూరించినవారు భాగవతము లోని యుత్సన్న భాగముల పూరించినవారిలో సింగన పోతనకవిత్వగమ నికలను గమనించియే రచించియున్నాడని దోచుచున్నది. ఈక్రిందిపద్య ము లీవిషయమును రూఢి సేయునవిగా నున్నవి.

క. పుణ్యంబైమనిషల్లభ

గణ్యంబై కుసుమఫలని * కామోత్థితసా

గ్ధుణ్యమయినై మిశాఖ్యా

రణ్యంబు నుతింపవగు న * రణ్యంబులలోన్.

పోతన.

క. యాదంబై పరిదూషిత

భేదంబై శాబరీద్ర * కిలికించిత దృ

గ్భేదంబై బహుసాఖ్యా

పాదంబై యొప్పువిద్య * పాదంబునకున్.

సింగన.

క. విడిచితి భవబంధంబుల

నడచితి మాయావిమోహ * మైనతమంబున్

నొడిచితి నరివర్గంబుల

గడచితి నాజన్మదుఃఖ * కర్మార్జవముల్.

పోతన.

క. పుట్టితివజు తనువున జే

పట్టితివి పురాణపురుషు * భజనముపదమున్

మెట్టితివి దిక్కులం దుది

ముట్టితివి మహాప్రబోధ * మున మునినాథా.

సింగన.

ఇతడును పోతనవలె షష్ఠస్కంధమును అద్వైతపరముగ నే తెని గించెను. ఇందులకుదాహరణములు.

షష్ఠస్కంధము

1 సీ. అఖిలభూతముల దే * హంతస్థమగునాత్మ

యీశుడచ్యుతుడని * యెఱుంగవలయు.

2 వ. దేవా! రజ్జువునందు సర్పభ్రాంతి గలుగునట్లు ద్రవ్యాంత రంబుచేత బ్రహ్మాభైస నీయందు బ్రహంచభ్రాంతి గలిగెడిని.

3 వ. కావున గుణంబులును, గుణియును, భోక్తయును, భోగ్యంబును...హర్తియు హన్యంబును నుత్పత్తిస్థితిలయైక కర్తయై సర్వోత్పత్తిప్రస్తుతైన యప్పురమేశ్వరుండె కాని యన్యంబులేదు.

ఈతఁడును దనకు సహాయముగా శ్రీధరుల వ్యాఖ్యానమునే యూతగొనియున్నాఁడు. ఇతఁడు భాగవతములోని యితరభాగముల దెనిగించినవారికంటె నెక్కువవాడని బేర్కొనవచ్చును.

గంగన

ఈతఁడు పంచమసూత్రమును దెనిగించెను. ఈతనికి విత్వము సింగనకవిత్వముకంటె దిక్కువయని జెప్పవచ్చును. అయినను యితని కవిత్వము లలితముగను సుకుమారముగను నుండును. ఇతఁడు మూలమును సరిగాననుసరింపలేదు. మూలమున నున్నదానిని చాలవరకు తగ్గించినట్లు గనబడుచున్నది. ఈతని యాంధ్రీకరణమున కుదాహరణములు.

శ్లో॥ బాణావిమా భగవతశ్శతకృతప్రతౌకాంతావపుఖరుచిరావతితిగ్ధా దంతౌ । కిన్నెయుయుక్షంసివనేవిహరన్న విద్యక్షేమాయనోజడధి యాంతవలిక్రమోస్తు.

తెనుగు

క. పాలుపగుచున్న విలాసం

బుల నంగజబాణములను • బోలెడు సీచం

చల సతకటాక్షవీక్షణ

మూల నెవ్వని నింతి! చిత్త • మునఁ గలచెడవే.

ఈపద్యమున మూలమునందలి విశేషణములు పెక్కులు కానరావు.

శ్లో॥ శిష్యా ఇమేభగవతః పఠితః పఠంతి

గాయంతి సామ సరహస్యమజ్ఞసమీశః

యుష్మచ్ఛిఖావిలులతాస్సుమనోభివృష్టిః

సర్వేభజంత్యప్రిగణా ఇవవేదశాఖాః.

వైనుఁగు

చ. చెదరగ నేదముల్ చూపు ధి శిష్యులవైదగ బుష్పవృష్టిస
మృదఁగున నుత్తరలోగురియు ధి మాడ్కినిమన్నన సామగానముల్
చదివెను శిష్యులలోయనఁగ ధి వట్టదపంక్తులు మ్రోయఁగావడిం
బదపడి మీదరాలు గచ ధి భారమునందుల జారుకొవ్విరుల్.

రెండవదానియందు మూలార్థగతి గానుపించదు. పోతనాదుల కవిత్వమునందుగల స్వకపోలకల్పితములగు వర్ణనలు యీతని కవిత్వమున నెందును గానరావు. ఈతఁడును శ్రీసరులవారి వ్యాఖ్యానమునే సహాయముగా గొనియూఁజెను. మరియు నీతఁడీసూక్తమును నదైవిత పరముగ నే దెనిగించెను.

వెలిగండల నారయ

ఈతఁడు ఏకాదశద్వాదశసూక్తములను రచించెను. ఈరెండు సూక్తములును మూలమునకు సరిగానుండక మిగుల క్లుప్తీకరింపబడినవి. కొన్నియెడల మూలమునందలి యభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా గూడ నుండును.

ఏకాదశసూక్తమున త్రయోదశాధ్యాయమున శ్రీవిష్ణుండు హంసరూపియైచేసిన తత్త్వోపదేశము.

వస్తునోయదా నానాత్వమాత్మనఃప్రశ్న ఈశ్వరః ఆను శ్లోకములు గలవు. వానిని ఆంధ్రీకరించునెడల నైదారుపంక్తులవచనముతో వదలివైచెను.

ఈసూక్తమున సంస్కృతంబునగల భిక్షుతాదులు ఆంధ్రమునగీలేవు. మొత్తముమీద నీసూక్తమున నాలవపాలుమాత్రమే తెనిగింపబడినదని చెప్పవచ్చును. మరియు నీరెండుసూక్తములును వ్రాతప్రతులు పరిశీలించిన నెందును అదైవితపరముగా నాంధ్రీకరింపబడినట్లు దోషదు కాని యచ్చుప్రతులందు స్పష్టముగా నదైవితపరముగా దెనిగింపబడినట్లు గాన్పించుచున్నది. వ్రాతప్రతుల పాఠములను గమనించితిమేని యవి రెండును విశిష్టాదైవితపరముగా దెనిగింపబడినవనుట తెల్లముగాగలదు.

పోతన-భాషాంతరీకరణము.

పోతన భాషాంతరీకరణము యెంతవఱకుమూలము ననుసరించి
యున్నదోచెలుపుటకు మరికొన్నియుదాహరణము లిచ్చుచున్నాడను.

ఆత్మరామశ్శమునయో నిర్గింధా అపురుకమే

కుర్వంతఃతాతుకీంభక్తి నిర్ధంభూతగుణో హరిః

క. ధీరులు నిరపేక్షులునా

త్మరామాలు నైనమునులు * హరిభజనము ని

పార్జణము చేయుచుందురు

నారాయణుడట్టివాడు * నవ్యచరిత్రా.

శ్లో. నమః పరస్మై పురుషాయభూయసే

సదుద్భవస్థాననిరోధలీలయా

గృహీతశక్తి త్రితయానుదేహినా

మంతర్భవాయానుపలభ్య వర్తన్తే

మ. పరుడై యీశ్వరుడై మహామహిముడై * ప్రాదుర్భవస్థానసం

హరణక్రీడనుడై త్రిశక్తియుతుడై * యంతర్గతజ్యోతియై

పరమేష్ఠీప్రముఖామరాధిపులకుం * బ్రాహ్మపరాకుండుదు

స్తరమార్గంబున దేజరిల్లుహరికిం * దత్వార్ధినైమొకె-దన్.

శ్లో. యతీగ్రంథం యత్పూర్ణంయదీక్షణం

యదవందనం యచ్ఛ్రవణం యదర్హణం

లోకస్య సద్యో విధునోతికల్మషం

తస్మైసుభద్రశ్రవసే నమోనమః

ఉ. ఏవిభువందనార్చనము * లేవిభుచింతయునామకీర్తనం

బేవిభులీలదృశ్యతము * లెవ్వని సంశ్రవణంబుసేయ దో

పావళిబాసిలోకమును శు * భాయతవృత్తిజెలంగునంద్రునే

నావిభునాశ్రయించెదన * ఘాఘనివృత్తిదుభద్రకీర్తిదున్.

శ్లో. ఏకస్సమామోజగతస్సిస్మత్తయా

ద్వితీయయాత్మన్యది యోగమాయయా

స్మజస్యదః పాసిపునర్గ్రసిష్యసే

యదోర్జనాభిర్భగవన్ స్వశక్తిభిః

మ. అనఘామొక్కడవయ్య నాత్మకృతమా ధ యాజాతసత్వాదిత
క్తినికాయస్థితి నీజగజ్జనవృ ధ్ధిక్షోభ హేతుప్రభా
వనిరూఢిదగు చూర్ణనాభిగతివి ధ శ్వస్తుత్వసత్వేషస
ఘనలీలామహిమార్ణవాబు గడపం ధ గావచ్చు నే యేరికిన్.

శ్లో. బిభర్షి కాయం ఎవానం సోద్యమో భోగవాన్యథా
విత్తం నే హోద్యయవతాం భోగోవి త్వతానుహ
భోగినాంఖలుదేహాయం ఏవాభవతివాన్యథా
నతేశయానస్యనిరుద్యమస్య బ్రహ్మన్న హస్తోయతఏవభోగాః
అభోగినోయం తవవిప్రదేహః ఏవాయత స్తద్యదసక్షమంచేత్ ||
కవిఃకల్యోనిపుణదృక్చి త్రప్రియకథస్సమః
లోకస్యకుర్వతః కర్మశేషేతద్వీక్షితాపిచా.

సీ. భూమినుద్యోగియై ధ భోగియైయుండెడి
నరునికైవడి ముని ధ నాధనీపు
ఘనశరీరముదాల్చి ధ కదలపుచిత్రము
ద్యమయుక్తునికిగాని ధ ధనములేగు
ధనవంతునకుగాని ధ తగుభోగములులేవు
భోగికిగాని సు ధ పూర్ణమైన
తనువులే దుద్యోగ ధ ధనభోగములు లేక
నేలనూరక మేను ధ నిద్రవోవు

ఆ. నీకునెట్లు గలిగె ధ నిరుపమదేహంబు
సముడ వార్యుడవువి ధ శారదుడవు
బుద్ధినిధితిజనుల ధ బాగడవు తెగడవు
నిద్రప్రతిదినంబు ధ నిలుపనేల.

శ్లో. యస్సాన్వత్కనీదం నిజమాయయాద్భితం
క్వచిద్విభాతం క్వచత త్తిరోహితం
అవిధ్ధదృక్సాక్ష్యభయం తదీక్షితే
సతత్కమూలో వతుమాంపరాత్పరః।

క. ఒకపరిజగములు వెలినిడి

యొకపరిలోపలికి గొనుచు * నుభయముగనుచు

సకలార్థసాక్షియగున

య్యకలంకుని నాత్మచూలు * నర్థింతుమదిన్.

శ్లో. దివ్యక్షువోయస్యపదః హి మంగళం

విముక్తిసంగమునయస్సుసాధవః

చరంత్యలోకవ్రతమవ్రణంవనే

భూతాత్మభూతాస్సుహృదస్సమేగతిః.

ఆ. ముక్తసంగులైన * మునులుదిదృక్షులు

సర్వభూతహితులు * సాధుచిత్తు

లసదృశవ్రతాధ్యు * లైకొల్తురెవ్వని

దివ్యపదమువాడు * దిక్కునాకు.

శ్లో. కస్యాంశ్చిత్పూతనాయంత్యాం కృష్ణాయాత్యపిబత్తనం

తోకయిత్వారుదంత్యన్యపదాహంబుకటాయతీం

దైత్యయిత్వాజహారన్య మేకా కృష్ణార్భభావనాం

కృష్ణరామాయితే ద్వేతుగోపవత్సయితాః పరాః

వత్సయితాన్ గృహీత్వాన్యభ్రామయిత్వావ్యపాతయత్

కృష్ణాయితాజఘానన్యతతై కాంతుబకాయితాం

అహలాయ దూరగాయద్వత్కృష్ణస్తమనుకుర్వతీం.

సీ. పూతనయొక్క * పొలతిచరింపంగ

శౌరియొక్కొంత * చన్నగుడుచు

బాలుడై యొక భామ * పాలకునేడ్చుచో

బండినేననులేమ * బాటదన్ను

సుడిగాలి ననియొక * నుందరిగొనిపోవ

హరిననివర్తించు * నబ్జముఖయు

బకుడనేనని యొక్క * పడతిసంగంభంప

పద్మాక్షుడను కొమ్మ * పరిభవించు

ఆ. నెలమిరామకృష్ణ * లింతు లిద్దఱుగాగ

గోపవత్సగణము * గొందఱగుదు

రసురవైరిననుచు * నబలయొక్కఁజెచ్చి
బసులమనెడి సతుల * భరతముఖ్యు.

శ్లో॥ జయతి తేధికంజస్సనా వజ్ర
శ్రయతయిందిరా శశ్వదత్రహి
దయిత దృశ్యతాందిక్షుతావ కా
స్తవ్యైదృతాసవస్తావ్విచిన్వతే.

క. నీవు జనించు కతమున
నోవల్లభలక్షి మంద * నొప్పెనధికమై
నీవెంటనె ప్రాణములిడి
నీవారరిసెదరు చూపు * నీరూపంబున్.

శ్లో. శరదుదాశయే సాధుజాతస
త్సరసిజోదర శ్రీమృషాదృశా
సర తనాధతే శుల్క దాసికా
వరదనిఘ్నతోనేహకిం వధః.

క. శారదకమలోదరరుచి
చోరకమగు చూపువలన * సుందరమమ్ముం
గోరివెల యీనిదాసుల
ధీరతనొప్పించుటిది వ * ధించుటగాదే,

శ్లో. ప్రణతదేహినాం పాపకర్మనం
తృణచరానుగం శ్రీనికేతనం
ఘణిఘణార్పణం తేపదాంబుజం
కృణుకుచేషునః కృంధిహృచ్చయం.

ఉ. గోవులవెంట ద్రిమ్మరుచు * గొల్చినవారలపాపసంఘముల్
ద్రోవగజాలిశ్రీదనరి * దుష్టభుజంగఘణాలతాగ్రసం
భావితమైనసి చరణ * పద్మము చన్నులమీద మోపితి
దాభవజపుష్పభల్లభవ * బాధహరింపు వరింపుమాధవా.

పోతన - వర్ణనములు

ఒకచో వర్ణించినవిషయమునే వర్ణించునెడల పోతనయు త
ర్రోతర మెక్కుడు రసవంతముగా నుండునట్లు వర్ణించును.

ఉ. అందు దమాలసాలవకు ధి శాస్త్రున నింబకదంబపాటలీ
చందన నారికేళఘన ధి సారశింష లవంగలుంగ మా
కందకుచందనక్రముక ధి కాంచనబిల్వకెప్పిత్తమల్లికా
కుందమధూక మంజులగి ధి కుంజములందనరాచి వెండియున్.

క. పరిపక్వఫలభరానత

తరుశాఖానికరవసి ధి తస్ఫుటవిహగో

తక్కుర బహుకోలాహలరవ

భరితదిగంతములు గలిగి ధి భవ్యుబగుచున్.

క. అతినిశిత చంచుదళన

క్షతనిర్గత పక్వఫల రసా ధి స్వాదనమో

దితరాజశుకివచోర్ధ

శ్రుతిఘోషము సెలగశ్రవణ ధి సుఖదంబగుచున్.

క. లలిత సహకారపల్లవ

కలితాస్వాదన కమాయ ధి కంఠవిరాజ

తక్కులకంఠ పంచమస్వర

కలనాదములుల్లసిల్లి ధి గడురమ్యములై.

క. అతుల తమాలమహీజ

ప్రతతి క్షణజాతజలద ధి పరిశంకాంగీ

కృతతాండవభీలనవిల

సితపింఛవిభాసి బాల ధి శిఖసేవ్యంభై.

క. కారండవజలకుక్కుట

సారసబకచక్రవాక ధి పట్టదహంసాం

భోరుహత్తైరవ నవక

ల్హారవిరాజిత సరోరు ధి హాకరయులమై.

క. కరిపుండరీకవృకకా

సరశశభల్లూక హరిణ ధి చమరీహరిసూ

కరఖడ్గవయవలిముఖ

శరభప్రముఖోగ్రవన్య ధి సత్పాశ్రయమై.

తృతీయస్కంధమున జెప్పబడిన యీవర్ణనమును మార్చి పెంచి అష్టమస్కంధమున గజేంద్రమోక్షమున త్రికూటమునందలి మహారణ్యము వర్ణించు వచనమున పెంపొందించుచున్నాడు. ఆపచనమంతయు నిచ్చట నొసంగిన గ్రంథవిస్తరమగునను తలంపున విరమింపబడియెను.

పోతన - అంత్యానుప్రాసము.

పోతన అంత్యప్రాసమును యెక్కువగా వాడియున్నాడు. క్రియతోనే పద్యము ప్రారంభమైనను యది చక్కని యంత్యప్రాసముతో నలరారుచు చదువుటకు ఋగ్గలు మూటగట్టుచుండును. ఉదాహరణముగా గొన్ని పద్యముల నొసంగుచున్నాడను.

- శా. పూరించెన్ హరిపాంచజన్యము గృహం ♦ భోరాశి సౌజన్యమున్
భూరిధాన్యనచలాచలీకృత మహా ♦ భూతప్రచైతన్యమున్
సారోదారశితప్రభాచకిత ప ♦ ర్జన్యాది రాజన్యమున్
దూరీభూతవిపన్న దైన్యమును ని ♦ ధూతద్విషత్తైన్యమున్.
- మ. అటకాంచెగరిణీవిభూడు నవపు ♦ ల్లాంభాజకల్హారమున్
నటదిందీవర వారముంగమరమీ ♦ నగ్రాహదుర్వారమున్
వటహింతాల రసాలసాల సుమనో ♦ వల్లీకుటీతీరముం
జటులోద్ధూతమరాళచక్రబకసం ♦ చారంబు గాసారమున్.
- మ. కరుణాసింధుడు శౌరివారిచరమున్ ♦ ఖండింపగాబంపె న
త్వరితాకంపిత భూమిచక్రము మహా ♦ ద్యద్విస్ఫులింగచ్ఛటా
పరిభూతాంబర శుక్రమున్ బహువిధ ♦ బ్రహ్మాండభాండచ్ఛటాం
తర నిర్విక్రము భావితాఖిలసుధాం ♦ ధశ్చక్రముం జక్రమున్.
- మ. కని రారాజకుమారికల్ పరిమళ ♦ తోతూహలాక్రాంతలై
దనుజాధీశచమూవిదారు నతమం ♦ దారున్ శుభాకారు నూ
తనశృంగారు వికారదూరుసుగుణో ♦ దారున్ మృగీలాంచనా
జనచేతోధనచారు రత్నమకుట ♦ స్ఫారున్ మనోహరునిన్.
- మ. కనెగక్రూరుడు పద్మనేత్రులను రం ♦ గద్గాత్రులన్ ధేనుదో
హనవాటిగతులన్నలంకృతులను ♦ ద్యద్భానులం బీతసి

లనవీన్ జ్వలవాసులః గుసుమమా * అధారులన్ కీరులన్.

వనితాకాముల గృష్ణరాముల జగ * ద్వంద్వకమోద్ధాములన్.

మ. జలజాతాక్షుడు శౌరిడగ్రత మహా * సాధాగ్రభృగారకం
గః హంసావతిహేమపద్మపరిభా * కాసారకం నోదణా
వభిసంభావితతారకం దరులతా * వర్గానువేలీదయ
త్ఫలపుష్పాంకురకోరకా మణిమయ * ప్రాకాగకళ ద్వారకన్.

మ. విజృంభితవిరోధి మ్రొక్కెగని వా * ద్వేషినునోతకున్
సవిశేషోత్సవసువిధాతకు నమ * త్స్మిత్రాతకున్ సత్తపో
నివహాశ్చస్త్రచరిత్రదాతకు జగ * నిర్మాతకున్ గాతకున్
వివిధప్రాణిలలాటలేఖనమహా * విద్యానుసంధాతకున్.

క. కనియెన్ వారదుడొత్తన్

వినయకవిలాసు, సిగమ * విభజనవిద్యా

జనితోల్లాసున్ భవనః

ఖనిరాసున్ గురుమనోవి * కాసున్ వ్యాసున్.

మ. కనియెన్ గృష్ణుడు సాధుసీరము, నుహాగంభీరముం బద్ధకో
కనదాసోదవినుదమోదమదభృం * గద్వంద్వయుంకారమున్
ఘనకల్లోలలతావితానవిహార * తాదాబళోలాహల
స్వనవిస్ఫారము, మందనాయుజకణా * సారంబుకాసారమున్.

మ. సవరతార్థము తగ్గడివంపజని వి * శ్యామిత్రుడుగ నోడరా
నవలీలం దానునూడెరాముడదయుం * పై జాలుడై కుంతల
చృవిసంపజ్జితహేటకం, గపటభా * మావిస్ఫురన్నాటకన్
జవభిన్నార్యమఘోటకం, గరవిరా * జత్తేటకం దాటకన్.

ఉ. పుణ్యుడు రామచంద్రుడట * బోయిముదమ్మునగాంచె దండకా
రణ్యము దాపసోత్తమశ * రణ్యము, నుద్ధతబర్హి బర్హిలా
వణ్యము, గౌతమీపమల * వాకణపర్యటన ప్రభూతసా
గ్గణ్యము, నుల్లసత్తరుని * కుంజవరేణ్యము సత్విగణ్యమున్.

ఉత్తరహరివంశమున ఎఱ్ఱాప్రగడ ఈ లిలంకారమును వాడి
యన్నాడు.

క. హీమంతతులంతగాచిరి

గోమంతము విపినకుసుమ * కుంచితశబరీ

సీమంతము నిర్మలకణ

హేమంతము గనకమ * హీమంతమున్.

క. చారుశరీరవ్యతిజిత

శారదసీరసము ధీపి * శారదాదు భవో

శారదా ద్వాతీతతతికి

నారదాదు తిదీయగృహము * కు నేతెంచెన్

ఈతిలకారము నే నీ నేకవిధములుగామార్చి పోతన వాఱియు

న్నాడు.

క. భూషణములు సెవులకు నను

వేషణములు మృత్యుచిత్త * భీషణములు మృ

త్తోషణములు కల్యాణవి

శేషణములు హరిగుణోప * చితభాషణముల్.

క. పావనములు దురితలతా

లావనములు నిత్యమంగ * శ ప్రభవసం

జీవనములు లక్ష్మీసం

భావనములు వాసుదేవ * పద సేవనముల్.

క. మంతనములు సద్గతులకు

బాంతనములు ఘనములైన * పుణ్యములకిదా

నింతనపూర్వమహాఘని

కృంతనములు రామచామ * కృత చింతనముల్.

క. ధృతిచెడిలోబడుమల్లుం

డతులిత భవజలధితరికి * హతరిపుపురికిన్

హితకరికిన్ ధృతగిరికి

దతహరిరవధరితశిఖరి * దరికిన్ హరికిన్.

క. స్ఫురితవిబుధజనముఖములు

పరివిదళితదనుజనివహ * పతితనుముఖముల్

గురురుచి జితశిఖిశిఖిముఖ

నరహరినఖము లనురు ధి నతజనసఖిమల్.

- చ. చనిచనికాంచిరంగ బుధ ధి సత్తములంచితనిత్యశో
భనవిభవాభిరామము బ్ర ధి పన్నజనస్తవసియనామమున్
జననవిరామ మార్యజన ధి సన్నతభూమియు భక్తలోకపా
లనగుణధామముం బుల ధి లామముజాచువికుంతధామమున్.
- చ. మనమున మోదమంచుచును ధి మరమణీమణిగాంచె జారు మృ
త్కనకకుశాజనాయసని ధి కాయనినిర్మితపాత్రసీమము
న్ననుపమవేదఘోష సుమ ధి నాత్మసుబంధన కర్మభూమియున్
మ నివిబుధంభిరామము స ధి ముజ్జ్వలహోమము యజ్ఞధామమున్.
- ఉ. భాసురలీలగాంచిరి ను ధి పర్వులు భక్తజనైకమానసో
ల్లాసము గిన్నరీజనవి ధి లాసము నిత్యవిభూతి మంగళా
వాసము సిద్ధగుహ్యకని ధి వాసము జాగువిరాజమానకై
లాసము గాంతినిర్జితకు ధి లక్ష్మీతిభ్రతుమహద్విభాసమున్.

గీర్వాణపదముల భూయిష్ఠము-సప్తమస్కంధము

క. అడిగెదనని కడువడిజను

నడిగినదనుమగుడనుడువ ధి డనినడయుడుగున్

వెడవెడ సిడిముడిదడబడ

నడుగిడు నడుగిడదుజడిమి ధి నడుగిడునెడలన్.

క. నిగమములు వేయించదిన

సుగమంబులుగావు, ముక్తి ధి శుభగత్వంబుల్

సుగమంబు భాగవతమను

నిగమంబు పఠింపముక్తి ధి నివసనముబుధా.

సింగనగూడ నీయలంకారమును అనుసరించి యున్నాడు.

- మ. కనియెన్ బ్రాహ్మణు డంత్యకాలమున వీ ధి కన్రోషనిష్ఠ్యాతులన్
ఘనపీనోష్ఠవికారవక్త్రవిలస ధి ద్ధర్వేక్షణోపేతులన్
జనసంత్రాసకరోద్యతాయతసుపా ధి శ్రణేణికాపేతులన్
హననవ్యాప్తి విభీతులన్ మువ్వరనా ధి త్మానేతలన్ దూతలన్.

గా. హాలాఘూర్ణిత శ్రేత్రతోయదనతః * త్రాసంభసంభతో
 భేలాపానయోగ్య భూవిభవతో * గీర్ణాకాజాలతా
 హేలానిగన భంగివేషవతితో * నిశ్చవతీయూర్ణితో
 సేలిందేలుచు నున్నవానిగనె బుం * ఖిభూతిరోమూంచుడై.

ప్రథమస్కంధము - పోతన

మ. త్రిజగన్మోహన నీలకాంతిశనువు * ద్విపింకరాభాతసి
 రజబంధుప్రభమైన చేఁ ముపయిన్ * రంజిల్లనీలాలక
 వ్రజసంయుక్తనా భారవిందమతి సే * వ్యంబై విజృంభింపమా
 విజయుంజేరెడు వన్నెలాడు మది నా * వేళించునెల్లప్పుడున్.

మ. హయరింఖాముఖధూనిధూసరపరి * న్యస్తాలకోపేతమై
 రయజాతశ్రవతోయబిందుయతమై * రాజిల్లు నెమ్మొముతో
 జయముబాధనకిచ్చు వేడ్కనని నా * శస్త్రహతింజాల నొ
 చ్చియు బోధించుమహానుభావు మదిలో * జుతితునశ్రాంతమున్.

మ. సరుమాటల్విని నవ్వుతోనుభయసే * నామధ్యమక్షోణిలో
 బరువీక్షింప రథంబునిల్చి పరభూ * పాలావళిం జూపుచుం
 బరభూపాముపుల్లె జూపులన శుం * భత్కేలివంచించుసి
 పరమేశుండు వెలుంగుచుండెను హృ * త్పద్మాసనాసీనుడై.

క. తనవారిజంపజాలక

వెనకకుఁబొచ్చిగించు * విజయునిశంకన్

ఘనయోగవిద్యబాసిన

మునివంద్యుని పాదభక్తి * మెనయున్ నాకున్.

సీ. కుప్పించియెగసిన * గుండలంబులకాంతి

గగనభాగంబెల్ల * గప్పికొనగ

నుటికిననోర్వక * యుదరంబులోనున్న

జగములవేగున * జగతిగదల

జక్రంబుజేపట్టి * చనుదెంచురయమున

బై నున్నపచ్చని * పటముజార

నమ్మితి నాలావు * నగుబాటుసేయకు

మన్నింపుమని క్రీడి * మరలవిగువ

తే. గరికిలంఘించు సింహంబు ♦ కరణిమెఱసి
 నేడుభీష్ముని జంపును ♦ నిన్నుగాతు
 విడువుమర్జున యనుచు మ ♦ ద్విశిఖవృష్టి
 చెరలిచనుదెంచు దేవుడు ♦ దిక్కునాకు.

మ. తనకున్ భృత్యుడు వీనిగాచుటమహా ♦ ధర్మగుబువొమ్మొచ్చు న
 ర్జునుసారధ్యము పూనిపగ్గములుచే ♦ జోద్యంబుగాబట్టుచున్
 మునికోలన్ వడిబూన్చి ఘోటకములన్ ♦ మోదించి తాడించుచున్
 జనులన్ మోహమునొందజేయుపరమో ♦ త్సాహు బ్రశంసిచెదన్

క. పలుకుల నగవుల నడవుల
 నలుకల నవలోకనముల ♦ నాభీరవధూ
 కులముల మనములతాలిమి
 కొలుకులు వదలించునుని ♦ గొలిచెదమదిలోన్.

ఆ. మునులు నృపులుజూడ ♦ మునుధర్మజునిసభా
 మందిరమున యాగ ♦ మంటపమున
 జిత్రమహిమతోడ ♦ జెలువొందుజగదాది
 దేవుడమరు నాదు ♦ దృష్టియందు.

మ. ఒకసూర్యుండు సమస్తజీవులకు దా ♦ నొక్కొక్కడైతోచు గో
 లిక నేదేవుడు సర్వకాలముమహా ♦ లీలన్ నిజోత్పన్నజ
 న్యకదంబంబుల హృత్సరోరుహములన్ ♦ నానావిధానూనరూ
 పకుడై యొప్పుచునుండునట్టి హరి నే ♦ బ్రార్థింతుశుద్ధుండనై.

షష్ఠస్కంధము—సింగన.

సీ. బ్రహ్మహత్యానేక ♦ పాపాటవులకగ్ని
 కీలలు హరినామ ♦ కీర్తనములు
 గురుతల్పకల్పవ ♦ క్రూరసర్పములకు
 గేకులు హరినామ ♦ కీర్తనములు
 తపనీయచౌర్యాఘ ♦ తమసంబునకుసూర్య
 కిరణముల్ హరినామ ♦ కీర్తనములు

మధువాసకిల్బిష † మదనాగసమితికి

గేనరుల్ హరినామ † కీర్తనములు

తే. మహితయో గోగ్రనిత్యస † మాధినిధుల

నలకబ్రహ్మది సుకులకు † సందరాని

భూరినిర్వాణసామ్రాజ్య † భోగభంగ్య

ఫేలనాములు హరినామ † కీర్తనములు.

సీ. ముక్తి కాంతై కాంతి † మోహనశృత్యునాల్

గేలిమై హరినామ † కీర్తనములు

నత్యలొకానంద † సాభాగ్యయుక్తమల్

గేలిమై హరినామ † కీర్తనములు

మహితనిర్వాణ సా † మ్రాజ్యాభిషిక్తుల్

గేలిమై హరినామ † కీర్తనములు

బహుకాల జనిత తి † పరిఫల సారముల్

గేలిమై హరినామ † కీర్తనములు.

తే. పుణ్యమూలంబు లనపాయ † పోషకంబు,

లభిమతార్థంబు లజ్ఞాన † హరిణాపరము

లాగమాంతోపలబ్ధంబు † లమృతసేవ

లార్త శుభములు హరినామ † కీర్తనములు.

దశమస్కంధము — ఉత్తరభాగము.

పోతన

సీ. రుచకుంభములమీది † కుంకుమతోరాయి

హరింబులగుణంబు † లగుచుమోఱయఁ

గరిష్టవసుజాచి † కిదలింపనంగునీ

యశకంకణప్రభ † లావరింపఁ

గదిలినబహురత్న † కిలితినూపురముల

గంభీరినిదంబు † గడలుకొనగఁ

గాంచన మణికర్ణి † కామయాభుంబులు

గండపాలికలపై † గంతులిడగఁ

తే. గురులున ద్వింపబయ్యెద ధి కొంగుదూగ
బోటిచేనున్నచామర ధి పుచ్చుకొనుచు
జీవితేశ్వరు రుక్మిణి ధి చేరనరిగి
వేడ్కలిగురొత్తమెల్లన ధి వీవదొడగె.

వ. అప్పుడు.

మ. పతి యేరూపముదాల్చినం దదను రూ ధి పుచ్చెన రూపంబుతో
సతి తానుండెడు నట్టిరూపవతి నా ధి చంద్రాస్యనాలక్ష్మి నా
సుతనున్ రుక్మిణి నాయనన్యమతి.నా ధి శుద్ధాంతరంగంగళా
చతురత్వంబున శౌరియిట్లనియె జం ధి చన్దందహాసంబుతోన్.

మ. బలశౌర్యంబుల భోగమూర్తి కులరూ ధి పత్యాగసంపద్ధానం
బుల దిక్పాలురకంపె జైద్యులు ఖరుల్ ధి పూర్ణుల్ ఘనుల్ వారికిన్
నెలతా తల్లియు దండ్రీయున్ సహజుడున్ ధి నిన్నిచ్చినంబోక యీ
బలవద్ధీరుల వాధలీనుల మము ధి బాటింపసేకేటికిన్.

నీ. లోకుల నడవడి ధి లోనివారముగాము

పరులకు మాజాడ ధి ఒయటపడదా

బలమదోవేతులు ధి పగగొడుమాతోడ

రాజపీఠములకు ధి రామతటచు

శరణంబునూకుసి ధి జలరాశిసతతంబు

నిష్కించనులమేలు ధి నిధులులేవు

కలవారు చుట్టాలు ధి గారు నిష్కించన

జనబంధులము ముక్త ధి సంగ్రహాలము

ఆ. గూఢవర్తనులము ధి గుణహీనులముభిక్షు

లైసవారినిగాని ధి యాశ్రయింప

మిందుముఖులు దగుల ధి గిటువంటి మముబోటి

వారి నేలదగుల ధి వారిజాక్షి.

క. సిరియును మశముచూపును

సరియైన వివాహసఖ్య ధి సంబంధంబుల

జరుగును సరికాకున్నను

జరుగవు లోలాక్షియెట్టి * సంసారులకున్.

క. తగదనియెఱుగవుమమ్ముం

దగిలితివిమృగాక్షిదీన * దప్పగునీకుం

దగిన మనుజేంద్రునొక్కని

దగులుము గుణహీనజనుల * దగునేతగులన్.

చ. అలికులవేణి తన్ను బ్రయు * డాడినయప్రియభాషలిమ్మెయిన్

సాలవకకర్ణరంధ్రముల * సూదులుసాల్పినసీతిగాగ బె

బ్బులిరొదవిన్న లేడి క్రియ * బొల్పుఱిచేష్టలు దక్కనేలపై

వలనఱివ్రాలెగీలెడలి * వ్రాలినపుత్తడిబొమ్మకైవశిన్.

వ. ఇట్లువ్రాలిన.

మ. ప్రణతామ్నాయుడు కృష్ణుడంతగదిసెన్ * బాష్పావరుద్ధారుణే

క్షణవిస్రస్థవినూత్న భూషణదురు * క్షక్రూరనారాచ శ్లో

షణనాలింగితధారుణిన్ నిజకులా * చారైకసద్ధర్మచా

రిణి విశ్లేషిణి వీతతోషిణి బురం * ద్రోగ్రామణిన్ రుక్మిణిన్.

సీ. కనిసంభ్రమంబున * దనువునదనువుగా

ననువున జందనం * బల్లనలది

పన్నీరుపన్నీట * గడిగికర్పూరంపు

బలుకులు చెవులలో * బాఱనూది

కరమొప్పుముత్యాల * సరులచిక్కెడలించి

యురమునబొందుగా * నిగువుకొలిపి

తిలకంబు నునుఘాల * ఫలకంబుపైదీర్చి

వదలినభూషణా * వలులు దొడిగి

తే. కమలదళచారుతాలవృం * తములవిసరి

పొలుచుపయ్యెదగుచముల * బొందు పఱచి

చిత్తమిగురొత్తనొయ్యన * సేదదేర్చి

బిగియగొగిటజేర్చి నె * మ్రొగమునిమిరి.

సీ. నీరదాగమమేఘ * నిర్వృత్తయఃశాన

చాతకంబేగునే * చొటిపడెకు

బరిపక్వమాకంద * ఫలరసంబులుగ్రోలు
 కీరంబుచనునె ను * మూరములకు
 ఘనరవాకర్ణనో * తులికమయూరము
 కోరునేకతినర్దు * వీరవంబు
 గరికుంభపిశితస * ద్రాసమోదితసింహ
 మరుగునే శునకమాం * సాభిలాష

తే. బ్రవిమలాకారి భవదీయ * పాదపద్మ
 యుగసమాశ్రయనైపుణో * ద్యోగచిత్త
 మన్యుజేరునె తనకుసా * స్యంబుగాగ
 భక్తమందార దుర్భవ * భయవిదూర

పంచమస్కంధము—గంగన.

సీ. ధరణీశమాయచే * తనుదాటగారాని
 పదమునబెట్టంగ * బడ్డజీవుఁ
 డెలమిమైగుణకర్మ * ములజేయుచునులాభ
 మాశించితిరుగుబే * హరిమాడ్కి
 ఫలమపేక్షించుచు * బాయకజీవుండు
 సంసారగగన సం * చారియగుచు
 ననవరతమునుండు * నామహావనమందు
 కామలోభాది త * స్కరులుగూడి

తే. ధరణివిజితేంద్రియుడుగాని * నరునిబట్టి
 ధర్మమనియెడి యామహా * ధనమునెల్ల
 నరసిగానిపోవుచుండుదు * రనుచనంబు
 గాన సంసారమందు నా * కాంక్షవలదు.

క. అరయగ సంసారాటవి
 దరలకయాపుత్రమిత్ర * చారాదులనం
 బరగుచునుండెడు వృకములు
 పరువడిన స్తములను * భక్షించువడిన్

తరలము. మునిసంస్కృతి ఘోరకానన * మందిరంబుల నెల్ల వో
జెలగిగుల్మలతాత్మజావల * చేతగహ్వరమైన ని
శ్చలనికుంజమాలగు మర్దన * సంజలంగలమక్షీకం
బులనిరోధము దన్ను పోతిన * బొంగునర్తశనెప్పుడున్.

ఆ. మఱియునీగృహస్థ * మార్గంబునందెల్ల
విషయములనుబోది * విశ్వమెల్ల
గడకతోడనిట్లు * గంధర్వనగరంబు
గాదలంచిమిగుల * మోదమందు.

ఆ. మరగికాననమున * గోఱవిదయ్యముగాంచి
యగ్నిగోరి వెంట * నరుగుమాడ్కి-
గాంచనంబుగోరి * కలవారియింద్ల పం
చలనుదిరుగునరుడు * చలనమంది.

ఆ. బహుకుటింబియగుచు * బహుధనాపేక్షచే
నెండఊవులగని * యేగుమ్మగము
కరణిభేమజేసి * గురువులుచారుచు
నొక్కచోటనిలువ * కుండు నెప్పుడు.

ఆ. మఱియునొక్కచోట * మత్తుడెఱవనర
జోహతాక్షుడగుచు * జూపుదస్వి
దిక్కెఱుంగ కొండు * దిశకేగుపురుషుని
కరణిదిరుగునరుడు * నరవరేణ్య.

వీరభద్రవిజయము.

సీ. కమలపగడమునున్న * గాజేసి యిరుసుగా

గావించి కెందమ్మి * కండ్లఁగూర్చి

తగనించుమోసుల * నొగలుగాగావించి

కరమొప్పుఁ గేదగి * కాడివెట్టి

సంపెంగ మొగ్గల * చనుగొయ్యలొనరించి

పల్లవంబులుమీద * బరపుజేసి

చెల్లువైనపొగడదం * డలచేతబిగియించి

యెలదీగపలుపులు * లీలఁజొనిపి

సలలితభేచరా * చరజంతుకోటితో
 భూరితేజంబుతో * భూతితోడ
 జంద్రానలావనీ * జలవాయుగగనాత్మ
 తరులతోమఱియు జి * త్రములతోడ
 భగ్గదేవుమహిమ * బ్రహ్మాండములున్నేయు
 గాచు నడచుగాని * కానరాదు
 నిఖిలమెల్ల దాన * నీవును నేనును
 దానకాన నింద * తగదుసేయ.

ఉ. ఒండొరుమందరాంబువుల * నోలిమునిగియు కుప్ప తెప్పలై
 యొండొరు బాయలేకునికి * నున్నదై నిజబోధవిన్ను నొం
 డొండన దెప్పలై గుణగ * బోన్నతి కూటమిజేర్చి శంభుడా
 కొండలరాజకూతునకు * గూరిమి నిట్లనియెన్ బ్రసన్నుడై.

శా. ఓ వామేశ్వర ! యో కురంగనయనా! * యోకాంత! నీయిష్టమై
 నీవా నన్నును నేలుకొంటివి సతీ! * నీవాడ నేనైతినిన్
 బోవ ద్దండము నందినెక్కి- వడిస * మోదంబుగా బ్రీతితో
 రావే పోదము వెండికొండకు మనో * రాగంబుతో కన్యకా.

భాగవతము-భీభత్సము

శా. ఇంతింతై వటు డింతయైమఱియు దా * నింతైనభోవీధిపై
 నంతై తోయదమండలాగ్రమున క * ల్లంతై ప్రభారాశిపై
 నంతైచంద్రుని కంతయైశృవునిపై * నంతైమహారాశిపై
 నంతై సత్యపదోన్నతుండగుచు బ్ర * హ్మాండాంతసంవర్ధయై.

మ. రవిబింబం బుపమింపబాత్రమగు ఛ * త్రంబై శిరోరత్నమై
 శ్రవణాలంకృతియై గళాభరణమై * సావర్ణకేయూరమై
 ఛవిమత్కంకణమై కటిస్థలినుదం * చద్ధంబయై నూపుర
 ప్రవరంబై పదపీఠమై వటుడు దా * బ్రహ్మాండమున్ నిండుచున్.

భాగవతము-భక్తి

శా. అంధేందూదయముల్ మహాబధిరశం * ఖారావముల్ మూకస
 ద్గ్రంథాఖ్యాపనముల్ నపుంసకవధూ * కాంక్షల్ గృతఘ్నవలీ

బంధుత్వంబులు భస్మహన్యములు లు * బృద్రవ్యముల్ క్రోడస
ద్గంధంబుల్ హరిభక్తివర్జితముల రి * క్తవ్యర్థసంసారముల్.

సీ. కమలాక్షునర్చించు * కరములు కరములు

శ్రీనాథువర్ణించు * జిహ్వాజిహ్వా

సురరక్షకునిజూచు * చూడుకులు చూడుకులు

శేషశాయికి మ్రొక్కు * శిరము శిరము

విష్ణునాకర్ణించు * వీనులు వీనులు

మధువైరిదవిలిన * మనము మనము

భగవంతు వలగొను * పదములు పదములు

పురుషోత్తమునిమీడి * బుద్ధి బుద్ధి

తే. ధేవదేవుని జింతించు * దినము దినము

చక్రహస్తని ప్రకటించు * చదువు చదువు

కుంభినీధవుజెప్పెడి * గురుడు గురుడు

తండ్రి హరిజేరుమనియెడి * తండ్రి తండ్రి.

సీ. కంజాక్షునకుగాని * కాయంబు కాయమే

పవనకుంభితచర్మ * భస్మైగాక

వైకుంఠబాగడని * వక్త్రంబు వక్త్రమే

ధమధమాధ్యనితోడి * ధక్కగాక

హరిపూజనము లేని * హస్తంబు హస్తమే

తరుశాఖనిర్మిత * దర్విగాక

కమలేశుజూడని * కన్నులు కన్నులే

తనుకుడ్యజాలరం * ద్రములుగాక

ఆ. చక్రిదింతలేని * జన్మంబు జన్మమే

తరళసలిలబుద్బు * దంబుగాక

విష్ణుభక్తిలేని * విబుధుండు విబుధుడే

పాదయుగముతోడి * పశువుగాక.

సీ. సంసారజీమూత * సంఘంబు విచ్ఛునే

చక్రిదాస్యప్రభం * జనములేక

తాపత్రయాభీల * దావాగ్నులాటునే
 విష్ణుసేవామృత * వృష్టిలేక
 సర్వంకషాఘాఘ * జలరాసులింకునే
 హరిమసీమాబడ * బాగ్నిలేక
 ఘనవిపద్ధాధాంధ * కారంబులడగునే
 పద్మాక్షునుతిరవి * ప్రభలులేక
 తే. నిరుపమానపునరావృత్తి * నిష్కళంక
 ముక్తినిధి గానవచ్చునే * సుఖ్యునైన
 శారకోదండచింత నాం * జనములేక
 తామరసగర్భునకునైన * దానవేంద్ర.

భాగవతము—శృంగారము.

శా. శ్రీకంఠా ! నినుసీవ యేమటకుమీ * చిత్తంబు రంజించెదన్
 నాకద్వేషుల డాగురించుటకునై * నాడేనుగైకొన్న కాం
 తాకారంబు జగన్నిమజ్జనము నీ * వైచూచెదే జూపెదన్
 గైకోనర్హ ములండ్లు కాముకులు సం * కల్పప్రభూతాత్మకుల్.

సీ. ఒక యెలదోటలో * నొకవీధి నొకనీడ
 గుచకుంభములమీది * కొంగుదలంగ
 గబరికాబంధంబు * గంపింపనుదటిపై
 జికురజాలంబులు * సిక్కువడగ
 ననుమానమై మధ్య * మల్లాడజెక్కుల
 గర్జకుండలకాంతి * గంతులిడగ
 నారోహభరమున * నడుగులు దడబడ
 దృగ్గీప్తినంఘంబు * దిశలగప్ప

తే. వామకరమున జాతిన * వలువబట్టి
 కనకనూపురయుగళంబు * గల్లనంగ
 గంకణంబుల ఘణఘణ * తాకరమెసగ
 బంతిచే నాడు ప్రాయంపు * టింతిగనియె.

శా. ఈకాంతాజన మెవ్వరిదొకో * యీయాడురూపంబు ము
న్నేకల్పంబులయందుగాన మజుడి * యితిన్ సృజింపంగఁ దా
లేకుంటెల్ల నిజంబువల్లభత సీ * లీలావతింజేరగా
నేకాంతుండుగలండా క్రీడలకు నా * కీయింతుసిద్ధించునే.

ఆ. నాలుగంటివాడి * వాలారుజూపుల
శూలిధైర్యమెల్ల * గోలుపోయి
తరలియెఱుక లేక * మఱచెగుణంబుల
నాలిమఱచె నిజగ * నాలిమఱచె.

ఆ. ఎగురవైచివట్ట * నెడలేమిజేదప్పి
వ్రాలుబంతి గొనగ * వచ్చు నెడను
బడితివలువ వీడి * పడియె మారుతహతి
జంద్రధనునిమనము * సంచలింప.

మ. రుచిరాపాంగిని వస్త్రబంధనపరన్ * రోమాంచవిభ్రాజితం
గుచభావానిమితం గరద్వయపుటీ * గూఢీకృతాంగిం జల
త్రచబంధంగని మస్మధాతురత నా * కంపించి శంభుండు ల
జ్జచలింపందనకాంత సూడ గదిసెం * జంద్రాస్య కేల్లమ్మికిన్.

ఆ. సదముసేరవచ్చు * ఫాలాక్షుపాడగని
చీరవీడిపడిన * సిగ్గుతోడ
మగువనగుచు దరుల * మాటునదాగెను
వేల్పుతేడు నబల * వెంటబడియె.

మ. ప్రబలోద్యత్కరిణింగరీంద్రుడు రిమిం * పన్వచ్చు లీలన్ శివుం
డబలా పోకుము పోకవేయనుచుడా * యంబాటి కెంకేలద
త్కబరీబంధమవట్టి సంభ్రమముతో * గౌగిళ్ళనోలార్చెనం
తబహిఃక్రక్రియ నెట్టకేని గదియం * దద్బాహునిర్మకయె

సీ. వీడివెన్నుననాడు * వేణీభరంబుతో

జఘనభారాగత * శ్రాంతితోడ
మాయావఘాటియె * మరలిజూచుచుబాఱు
విష్ణునద్భుతకర్ము * వెంటదగిలి

యీశానుమరల జ ధి యించెమరుండన

గరిణి వేస్తును కరి ధి కరణిదాల్చి

కొండలు నేలులు ధి గొలకులు వనములు

హరుడు దాటినసంగ ధి సమ్మహాత్ము

తే. నిర్మలామోఘరేతంబు ధి నేలమీద

బడినచోటెల్ల వెండియు ధి బసిడిమయ్యె

ధరణివీర్యంబు వడ దన్ను ధి దా నెఱింగి

దేవమాయాజడత్వంబు ధి దెలిసెహరుడు.

క. జగదాత్ముండగు శంభుడు

మగిడను హరితనదు ధి మాహాత్మ్యమునన్

విగతత్రపుడై నిలచెను

మగువతనంబుడిగి హరియు ధి మగవాడయ్యెన్.

ఆ. కాముగెలువవచ్చు ధి గాలారిగావచ్చు

మృత్యుబలముగలిగి ధి మెఱయవచ్చు

నాడువారిచూపు ధి టంపఱగెలువంగ

వశముగాదు త్రిపుర ధి వైరికెన.

సీ. నీపాదకమలంబు ధి నెమ్మిడగ్గఱగాని

తరలిపోవంగ బా ధి దములురావు

నీకరాజుంబులు ధి నెఱినంటితివగాని

తక్కినపనికి హ ధి సములుసారవు

నీవాగమృతధార ధి నిండగ్రోలగగాని

చెపు లవ్యభాషలు ధి సేరివినవు

నీసుందరాకృతి ధి నియతిజూడగగాని

చూడవన్యంబుల ధి జూడ్కికవలు

ఆ. నిన్న కాని పలుక ధి నేరవుమాజిహ్వా

లోల్లననుచుబలుక ధి నోడవీవు

మామనంబులెల్ల ధి మరపిదొంగిలితివి

• యేమిసేయు వార ధి మింకగృష్ణ.

చ. సిరికినుదారచిహ్నములు * సేయు భవచ్చరణారవిగదముల్
సరసిజన్మత మాతపము * సంపదజేతి మెట్టకేలకున్
మరలగ లేము మామగల * మాటల నొల్లము పద్మగంధముల్
మరిగిన తేటులన్యకును * మంబులకుం జన నిచ్చయించునే.

ఆ సవతులేకి సీవి * శాలవక్షస్థులి
దొలసితోడగూడ * దోయజాక్షి
మనపు మనచునెపుడు * మాకాంత నిపాద
కమలరజము గోరు * గాదెక్కష్ట.

ఉ. అత్తులమామలున్ వగవ * నాడికకోడకనాథులన్ శుగా
యత్తులజేసి యిల్వరుస * బ్రాహ్మణిభోవగ సీమనవులన్
మెత్తనిమాటలన్ మరుడు * మేల్కని యేచినవచ్చినారమే
పొత్తులమొల్ల మోపురుష * భూషణ! దాస్యము లిచ్చికావవే.

మ. మగువల్సేకరె తొల్లివల్లభులకున్ * మన్నించి తద్వల్లభుల్
మగపత్తుంబు దలంపరే తగులముల్ * మాపాలనేపుట్టినే
మగవా రాడెడుమాటలేతగవు నీ * మాటల్ మనోజాగ్నిచే
బాగులంజాలము క గిలింపుము మముంబుణ్యంబు పుణ్యాత్మకా.

ఉ. కుండలదీప్తిగండమును * గుంచితకుంతలఫాలమున్ సుధా
మంతపల్లవాధరము * మంజులహాసవిలోకనంబునై
యుండెడి సిముఖులుగని * యుండగవచ్చునె మన్మథేక్షుకో
దండవిముక్తబ్రాహ్మణముల * దాసులమయ్యెద మాదరింపవే.

సీ. సీయధరామృత * నిర్ఘరంబుల నేడు
సీరివాతెరలపై * జిలుకకున్న
సీవిశాలాచిత * నిర్మలవక్షాబు
సీచకుట్టులంబుల * గూర్పకున్న
సీరవ్యతరహస్త * సీరజాతంబులు
చికురబంధంబుల * జేర్పకున్న
సీకృపాలోకన * నివహంబుమెల్లన
నెమ్మొగంబులమీద * నెఱపకున్న

ఆ. నీనవీరమాన ధీ నీయ సల్లాపంబు
కర్ణరంధ్రదిశల ధీ గప్పకున్న
నెట్లు బ్రదుకువార ధీ మొందుజేరెడువార
మధిప వినగదగదె ధీ యాడుకుయులు.

మ. భవదాలోకనహాసగీతములై ధీ భాసిల్లుకామాగ్నులన్
భవదీయాధరపల్లవామృతముచే ధీ బాపందగుబాపవే
ని వియోగానలహేతిసహతులచే ధీ నిరైభవచ్చింతలన్
భవదంఘ్రిద్వయవీధి బాఁదెడము నీ ధీ పాదంబు లాసంబ్రుమా.

క. తరుమృగ ఖగగోగణములు
కరమొప్పెడు నిన్నుగన్న ధీ గానము విన్నం
గరగి పులకించునబలలు
గరగరె నిను గన్న నీదు ధీ గానమువిన్నన్.

నీ. ఈపంచబాణాన్ని ధీ నేవెంటనార్తుము
నీమంజువాగ్ధృష్టి ధీ నెగడదేని
నీచున్మథాంభోధి ధీ నేత్రోప గడతుము
నీదృష్టి నావయై ధీ నిలువదేని
నీచి త్తజధ్వంత ధీ మేజాడ జెఱతుము
నీహాసచంద్రిక ధీ నిగుడదేని
నీదర్పకజ్వర ధీ మేభంగి నడతుము
నీనవాధరసుధ ధీ నింపవేని

ఆ. నెట్లు నిర్వహింతు ధీ మేలాగు మాలాగు
కరుణసేయవేని ధీ గదియవేని
మరుడు నిర్దయుండు ధీ మననిచ్చునే యశో
దాకుమార యువతి ధీ ధైర్యచోర.

నీ. మానినీమన్మథు ధీ యాదవుగానరే
సలలితోదారవ ధీ తృకములార
సలలితోదారవ ధీ తృకవైరిగానరే
సుందరీన్నతలతా ధీ రుజ్జములార

సుందరోన్నతలతా ♦ ద్వునభంజుగానరే
 ఘనతరలసదశో ♦ కంబులార
 ఘనతరలసదశో ♦ కస్పూర్తిగానరే
 నవ్యరుచిరకాంచ ♦ నగబులార

ఆ. నవ్యరుచిరకాంచ ♦ నకిరీటుగానరే
 గహనపదవికురవ ♦ కంబులార
 గహనపదవికురవ ♦ కినివాసి గానరే
 గణికలార చారు ♦ గణికలార.

సీ. కొమ్మకు బువ్వులు ♦ గోసినాడిక్కడ
 మొనసి పాదాగ్రంబు ♦ మోపినాడు
 సతినెత్తుకొని వేడ్కు ♦ జరిగినాడిక్కడ
 దృణములో లేదె ♦ తెరవజాడ
 ప్రియకు ధమ్మిల్లంబు ♦ వెట్టినాడిక్కడ
 గూర్చున్న చొప్పెదె ♦ కొమరుమిగుల
 నింతికిగెమ్మోవి ♦ యిచ్చినాడిక్కడ
 వెలది నిక్కినగతి ♦ విశదమయ్యె

ఆ. సుదతితోడ నీరు ♦ సొచ్చినాడిక్కడ
 జొచ్చితావెడలిన ♦ చోటులమరె
 దరుణిఁగాముకేళి ♦ దనిపినాడిక్కడ
 ననగి పెనగియున్న ♦ యందమొప్పె

సీ. ఒకయెలనాగచే ♦ యూదినాడిక్కడ
 సరసనున్నవి నాల్గు ♦ చరణములును
 నాక నిలవేణితో ♦ నొదిగినాడిక్కడ
 మగజాడలోనిదె ♦ మగువజాడ
 యొకలేమ మ్రొక్కిన ♦ నుడివినాడిక్కడ
 రమణిమ్రొక్కిన చొప్పు ♦ రమ్యమయ్యె
 యొకయింతికెదురుగా ♦ నొలిసినాడిక్కడ
 యొకనోయ్యముఖములై ♦ యంఘ్రులొప్పె

ఆ. నొక తెవెంట దగుల * నుండకయేగినా
డడుగుమీదదరుణి * యడుగులమరె
నబల లిరుగెలంకు * లందురాచిరిగినా
డారుపదిములున్న * వమ్మయిచట.

—:భాగవతము - వేదాంతము :—

సీ. భూమిశవినవయ్య * పూర్వకాలమునఁ బు
రాజనుండునునొక్క * రాజుగలఁడు
నతనికి విజ్ఞాతుఁ * డనుపేరఁదగిన వి
జ్ఞాతచేష్టితుఁడగు * సఖుఁడు గలఁడు
నాపురంజనుఁడు పు * రాన్వేషియై ధరా
చక్రంబుగలయుగ * సంచరించి
తనకనుకూపమై * పెరుపొందు పురమెందు
నీక్షింపఁ జాలక * వినునుడగుచు

తే. గీ. నేపురములుర్విఁ బొడగనె * నాపురములు
గామములఁ గోరు తనకు న * కామములను
బొందుటకు వానిని ననర్హ * ములుగఁ దనమ
నమునఁ దలఁచి యొకానొక * నాడతండు.

వ. చనుచున్న సమయమున హిమవత్పర్వత దక్షిణసానువులందు.

సీ. వరనవద్వారక * వాటగవాక్షతో
రణదేహభీగోపు * రముల నొప్పి
ప్రాకారయంత్రవ * ప్రప్రతోభీపరి
ఘట్టాలకోపవ * న్నాళిఁ దనరి
సౌవర్ణరౌప్యాయ * సమనశృంగంబుల
రమణీయవివిధగే * హములమింది
రధ్యాసభాచత్వ * రధ్వజక్రీడాయ
తనసుచై త్యావణ * తలెదనర్చి

తే. మరకతస్ఫటికవిదూర ధ మణివినుత్తు
మాక్తికాయుత ఖచితహ ధ ర్మములు గలిగి
విద్రుమ ద్రుమపేదుల ధ నెలయునొక్క
పురముఁ గ నె భోగవతికెనఁ ధ బోలుదాని.

భాగవతము - రాద్రము.

సీ. పంచాననోద్భూత ధ పావకజ్వాలలు
భూనభోజితమెల్ల ధ బూరితముగ
దంష్ట్రాగకురాభీల ధ ధగధగాయితదీప్తి
ససురేంద్రనేత్రము ధ లంఘములుగ
గంటక సన్నిభో ధ త్కరకేసరాహతి
నభ్రసంఘము భిన్న ధ మై చలింపఁ
బ్రళయభ్రమచలూ ధ ప్రతిమభాస్వరములై
ఖరనఖగోచులు ధ గ్రమ్ముదేర

తే. సటలు ఝుళిపించి గర్జించి ధ సంగ్రహించి
దృష్టిసారించి భామలు బం ధించి కెరలి
జిహ్వయాడించి లంఘించి ధ చేతనొడసి
పట్టె నరసింహు డాదితి ధ పట్టి నధిప.

క. సరకుగొనక లీలాగతి
నురగేంద్రుడు మూషకంబు ధ నొడిసినభంగిన్
నరకేసరి దనునొడిసిన,
సురవిమతుడు ప్రాణభీతి ధ సుడివడియె నృపా.

క. సురరాజవైరిలోబడె,
పరిభావితసాధుభక్తి ధ పటలాంహునకున్
నరసింహునకు నుదంచ
తరతరజిహ్వనకు నుగ్ర ధ తరరంహునకున్.

మ. విహగేంద్రుండహివచ్చుకై వడిమహోద్వృత్తిన్ నృసింహుండుసా
గ్రహుడై యూరువులందు జేర్చినఖ సం ధ ఘాతంబులన్ వచ్చెడు
స్సహు దంభోళికతోరదేశు నచటో ధ త్సాహున్ మహాబాహునిం
ద్రహుతాశాంతకభీకరున్ ఘనకరున్ ధ దైత్యాన్వయ శ్రీకరున్.

భాగవతము - యుద్ధవర్ణనము

సీ. సమదపుష్పంధయ * ఝంకారములుగావు
 భీషణకుంభేంద్ర * బృంహతములు
 వాయునిర్గతపద్మ * వనరేణువులుగావు
 తురగరింఖాముఖి * ధూతరజము
 లాకీర్ణ జలతరం * గాసారములుగావు
 శత్రుఫనుర్ముక్త * సాయకములు
 కలహంససారస * కాసారములుగావు
 దనుజేంద్రసైన్యక * దాబకములు
 కమలకల్హారకుసుమ సం * ఘములుగావు
 చటులరిపుశూలఖడ్గాది * సాధనములు
 కన్య నీవేలరణరంగ * మనగసేల
 వత్తువేగమ నిలువుము * వలదావలదు.

వ. అనిన బ్రియునకుం బ్రియంబు జనియింప డగ్గటి.

ఉ. దానవులైన నేమి మరి * దైత్యసమూహములైన నేమి నీ
 మానితి బాహుదుర్గముల * మాటున నుండగ నేమిశంక నీ
 తో నరుదెంతునంచు గర * తోయజముల్ ముకుళించి మ్రొక్కె
 నమ్మానిని దన్ను భర్త * బహుమాన పురస్కరదృష్టిజూడగన్.

వ. ఇట్లు తనకు మ్రొక్కిన సత్యభామను గరకమలంబుల గ్రుచ్చి
 మురాసురచాళపరివృతంబైన ప్రాజ్ఞోతిషంబు డగ్గరి.

మ. గదచే పర్వతదుర్గముల్ శకలముల్ * గావించి సత్తేజిత
 ప్రదర్శనేణుల శస్త్రదుర్గచయముల్ * భంజించి చక్రాహతిం
 జెదరన్ వాయుజలాగ్ని దుర్గముల ని * శ్చేషంబులంజేసి భీ
 ప్రదుడై వాలునద్రుంచె గృష్ణుడు ముర * ప్రచ్ఛన్నపాశంబులన్.

శా. ప్రాకారంబు గదాప్రహరముల ను * తృప్తించియంత్రంబులున్
 నాకారాతుల మానసంబులును భి * న్నత్వంబు సెందుంగ న

స్తోత్రాకారుఁడు శౌరి యొత్తెవిలయో * ధూతాభ్రనిష్ఠాతరే
భాకాతీన్యము బాంచజన్యము విము * క్తప్రాణిచైతన్యమున్.

మ. బలవంతుండు ధరాసుతుండు గనె శుం * భద్రదాజబింబోపరి
స్థలశంపాన్వితమేఘమోయననగేం * ద్రస్కంధపీఠంబుపై
లలనారత్నముఁగూడి సంగరకథా * లాపంబులందేలును
జ్వలనీలాంగుగనన్నిషంగుఁ గుహనా * చంగున్ రణాభంగునిన్.

వ. కని కిలహంబునకు నరకాసురుండు గమకింపం దమకింపగ
విలోకించి సంభ్రమాబున

శా. వేణిన్ జొల్లెమువేట్టి సాఘటితసి * విబుధయై భూషణ
క్రేణిందాల్చి కుభేందమండలమలీ * చీబాలముల్ పర్వగా
బాణింబయ్యెద చక్ర-గాదాటిమిశుం * భద్రీర సంరంభయై
యేణిలోచన లేచి నిల్చెదన ప్రా * జేశాగ్రభాగంబునన్.

క. జన్యాబున దనుజులనా, ర్జన్యము లుడుపంగోరిఁచనుచెంచిన సా
జన్యవతిజూచి యదురా, జన్యశ్రేష్ఠుండు సరస * సల్లాపములన్.

క. లేమా దనుజుల గెలువగ. లేమా నీవేలకడగి * లేచితివిటురా
లేమాను మానవేనా, లేమా విల్లందికొనుము * లీలంగేలన్.

క. హరిణాక్షికి హరి యిచ్చెను, సురసకరోల్లాసనమును*శూరకతోరా
సురసైన్యత్రాసనమును, బరగర్వి నిరాసనమును* బాణాసనమున్.

శా. ఆవిల్లందిబలంబునొంది తదగ * న్యానంతతేజోవిశే
షావిశ్భూత మహాప్రతాపమున వీ * రాలోకదుగ్లోకయై
తావేగన్ సగుణంబుజేసె ధనువున్ * దన్వంగి దైత్యాంగనా
గ్రీవాసంఘము నిర్గుణంబుగ రణ * క్రీడామహోత్సంతతోన్.

క. నారి మొరయించె రిపుసే, నారిఖణహేతువైన* నాదమునిగుడన్
నారీమణి జలసంఘ, న్నారీభాదికము మూర్ఖ * నందనరేంద్రా.

పోతన శృంగారవీర రసమాల ప్రకర్షతి.

సీ. సౌఖ్య కంకణ * యుణయుణవినదంబు

శింజినీరవముతోఁ * జెలిమిసేయుఁ

దాటంగిమణిగణ ధగధగద్దీపులు

గండమాడలరుచి ధగధగధగ

ధవళతరాపాంగ ధగధగధగోచులు

భాణజాలప్రభా పటలినడప

శరసాతిఘమఘమ శబ్దబాబు పరిపంధి

పైనికలకల స్వనమునుడువ

వీరశ్రోగార భయకౌద్ర విస్మయములు

గలసి భామినియమ్యెనో కాకయనగ

నిమ్మపుదొడుగుట దివుచుట యేయుపైల్ల

నెఱుగరాకుండ ననిసేసె నిందువదన.

మ. పరుజూచు న్వరుజూచు నొంపనలరిం పన్ రోషరాగోదయా

విరితభూకుటి ముదళాసములతో వీరంబుశృంగారమున్

జరగంగన్నుల గెంపుసాంపుఁబరగం జండాప్రసంహోహమున్

సరసాలోకసమూహమున్నెఱపుచుం జంద్రాస్యహేలాగతిన్.

మ. అలిసిలాలక చూడ నొప్పెనఁగె బ్ర థాత్యలీలపాదంబుతో

సలికన్వేదవికీర్ణ కాలకలతో నాకర్ణికానీతన

ల్లలితజ్యోనఖపుజడిధితులతో లక్ష్మ్యవలోకంబుతో

వలయాకారధనుర్విముక్త విశిఖ వ్రాతాహతారాతియై.

సీ. బొమ్మపెండ్లిండ్లకు బోనొల్లననుబాల

రణరంగమునకెట్లు రాదలంచె

మగవారిఁ గనినఁదా మఱుఁగుఁజేరెడునితి

పగవారిఁగెల్వ నే పగిదిజూచె

బసిడి యుయ్యెలఁచుట భయమందుభీరువు

ఖగిలినదగ మే కడివినెకె

సఖులకోలాహల ములొత్పొలికన్య

కలహ ముల్లముల కె బృంగినోర్చె

నీలకంఠములకు * నృత్యంబుగరపుచు
నలసితలగిపోవు * నలదుబోడి
యేవిధమున నుండె * నెలమి నాలీఢాది
మానములును రిపుల * మాననుడప.

సీ. వీణచక్క-గబట్టు ♦ వెరవెలుంగనికొమ్మ
బాణాసనంబెట్లు ♦ పట్టనేర్చె
ప్రమాకున దీఁగె గూ ♦ ర్పంగ నేరనికొమ్మ
గుణము నేక్రియ ధనుః ♦ కోటిఁగూర్చె
సరవిముత్యముగ్రువ్వ ♦ జాలనియబల యే
నిపుణతసంధించె ♦ నిశితతరమా
జలుకకు బద్వంబు ♦ చెప్ప నేరనితన్ని
యస్త్రమంత్రములెన్ను ♦ డభ్యసించె
బలుకమనిన బెక్కు ♦ పలుకనిముగ్ధయే
గతినొనర్చె సింహ ♦ గర్జనంబు
లనఁగమెర నెద్దిజగ ♦ దభిరామగుణధామ
చారుసత్యభామ ♦ సత్యభామ.

శా. జ్యోవల్లిధ్వని గర్జనంబుగ నురల్ ♦ సారంగయూఁసంబుగా
నావిల్లింద్రశరాసంబుగ నరో ♦ జాత్యుండు మేఘుంబుగా
దావిద్యుల్లతభంగినింతనురజి ♦ ద్రావాన్నిమగ్నంబుగా
బ్రావృటాకలముసేసె బాణచయమం ♦ భక్తిశ్రరఁజేణిగాన్.

సీ. రాకేందుబింబమై ♦ రవిబింబమైయొప్పు
 నీరజాతేక్షణ ♦ నెమ్మొగంబు
 కందర్పకేతువై ♦ ఘనధూమకేతువై
 యలరుపూబోడిచే ♦ లాంచలంబు

భావజపనిధియై * శ్రీ శయారూపశరిధియై

మెలయు నాకృష్టమై * మెలతచాప

మంబుప్రవాహమై * యనలసందోహమై

తనరారు నింతి సత * దర్శనంబు

హర్షదాయియయి మ * హరోషదాయియై

పరిగుమద్దరాలి * బాణవృష్టి

హరికినిరికిజూడ * నందందశృంగార

పిరిసమలాలి * విస్తరిల్ల.

కి. శింపాలతాభబెడిదపు, టంకరచే ఘోరదాన * వాసికంబున్

పెంపరి సన్నాహంబుల, సాంపరి భూసుతునివెనుకఁజొచ్చెన్ విచ్చెన్.

వ. అయ్యవసరంబున గంససంహారి మనోహరిణిఁజూచి సంతోషకారియుం గరుణారసావలోకనప్రసారియు మధురవచనసుధారస విసారియుం దదీయసమర సన్నాహనివారియు నై యిట్లనియె.

క. మగువమగవారిముందర, మగతనమున్ సూళరణముఁ మానుటనీకున్
మగతనము గాడుదనుజాలు, మగువల జెనజనరుమగలఁ మగతాటహరి.

కి. నరకా ఖండించెద మ

తూరకాండానవిముక్త * ఘనశరముల భీ

కరకాయ నిన్ను సురకి

న్నరకాంతలు సూచినేడు * సంతసమందన్.

వ. అని ఇలికి హరి నరకాసురయోధులమీద శతఘ్నియనుడి వ్యాస్త్రము బ్రయోగించిన నొక్క వరుసను వారందఱు మహావ్యధజెందిరి మరియును.

మ. శరవిచ్చిన్న తురంగమై కటుగదా * సంభిన్నమాతంగమై

యురుచక్రాహతవీరమధ్య పదబా * హుస్కంధముఖ్యాంగమై

సురభిజ్ఞైస్సన్యముదైన్యముఁ బొరయుచున్ * శోషించు హైన్యముతో
హరిమోల నిలువంగలేక పరచెన్ * హాహానిసాదంబులన్.

వ. అప్పుడు.

అ. వె. మొదటి దనుజయోధి * ముఖ్యులు నిగిరించి

శైస్త్రసముదయముల * జనవ గోత్ర

మురహరుడు వరుస * మూడేసికోలల

ఖండితంబుసేసె * గదనమందు

క. వెన్నుని సత్యనుమోచుచు

బదనఖరచంచు * పక్షాహతులన్

భిన్నములుసేసె గరుడండు

పన్నిన గజసముదయముం * బొరవఘుభ్యం.

వ. మరియు విహగరాజపక్షవిత్తేపణసంజాతవాతుంబు సైరింపఁ
బాలక హతశేషంబయిన సైన్యంబు పురంబుసొచ్చుటం జూచి నరకా
సురుండు మున్నువజ్రాయుధంబుం దిరస్కరించిన తనచేత శక్తిగొని గరు
డనివైచె సతండును విరులదండ్రవేటున జలింపని మదోద్దండవేదండుంబు
నుంబోలె విలసిల్లె నయ్యవసరంబున గజారూఢుండు కలసారంగంబున

మ. సమదేభేంద్రమునెక్కి భూమిసుతుఁడా * చక్రాయుధున్ సైచభూ

లముచేబట్టినయంతలోన రుచిమా * లాభిన్ను గోరాసురో

త్తమచక్రంబగు చేతిచక్రమున దై * త్యభవ్వంసి ఖండించె ర

త్తమయోదగ్రవిసూత్తుకుండల సమే * తంబైన తస్మాద్ధమున్.

శా. ఇల్లాలం గిట్టియైన కాలమున ము * స్నేనంచు ఘోషింతునో

తల్లి నిన్నుదలంచియైన నిచటం * దన్నుంగృహంగావడే

చెల్లంబోతలద్రెంచెనంచునిలనా * ఘోషించుచందంబునం

ద్రెళ్ళెంజప్పుడుగాగ భూమిసుతుడు * దీపాహవక్షోణిపై.

క. కంటిమి సరకుడు పడగా

మంటిమి నేడనుచువెస న * మర్త్యులు మునులున్
మింటం బువ్వలుగురియుచు
బంటింపకపోగడి రోలి * బద్దడఠాక్షున్.

భాగవతము-అద్భుతసము

౧. ఇంతింతై వటుశీతయై మఱలదా * నింతైనభోవిధిపై
నంతైతొయదమండలాగ్రమున క * ల్లంతై ప్రభారాశిపై
నంతై చంద్రుని కంతయైభృవునిపై * నంతైమహారావతిపై
నంతై సత్యపదోన్నతుండగుచు బ్ర * హ్మాదాంతసంవర్ధియై.

౨. రవిబింబంబుపమింపబాత్రమగు ఛ * త్రంజై శిరోరత్నమై
శ్రవణాలాకృతియై గభాభరణమై * సౌవర్ణకేయూరమై
ఛవిమత్కంకణమై కటిస్థలినుదా * చద్వంటయై నూపుర
ప్రవరంబై పదపీకమై వటుడు దా * బ్రహ్మాండమున్నిండుచో.

భాగవతము-రెండర్థముల పద్యములు

సీ. ఇది నాకు నెలవని * యేరీతిబలుకుదు

నొక-నోటనక యెందు * నుండనేర్తు

శివునివాడనం * చేమనిపలుకుదు

నాయంతవాడనై * నడవనేర్తు

నీనడవడియని * యెట్లుతక్కాణింతు

బూనిముప్పొక్కల * బావనేర్తు

నదినేర్తు నిదినేర్తు * నని యేలచెప్పంగ

నేరుపులన్నియు * నేననేర్తు

నొరులుగారు నాకు * నొరులకు నేనాదు

నొంటివాడ చుట్ట * మొకడులేడు

సిరియు దొల్లిగలగు * చెప్పెదనాటెంకి
సుజనులందు దరచు * సొచ్చియుండు.

సీ. మాసరివాడవా * మాపాపగొనిపోవ

నేపాటి గలవాడ * వేదివంశ

మొందజన్మించితి * వెక్కడ బెంగితి

వెయ్యది నడివడి * యెవ్వ జేతుగను

మానహీనుండవు * మర్యాద లెఱుగవు

మాయగైకొని కాని * మలయరావు

నింరూపమున శత్రు * నివహంబుపైబోవు

వసుధేశుడవుగావు * వావిలేదు

కొమ్మనిమ్మ సేవు * గుణరహితుండవు

విడువు విడువ వేని * విలయకాల

శిఖిశిఖాసమాన * శిఖిశిలీమణముల

గర్వమెల్ల గొందు * గలహముదు.

సంపూర్ణము.

వైద్య గ్రంథములు.

	రు ఆ		రు ఆ
కార్జుధరసంహిత	8 0	దంతవైద్యము	0 8
వస్తుగుణప్రకాశిక		అశ్వలక్షణసారం	0 8
పీ॥ వా॥ శాస్త్రీగారు	5 0	వస్తుపాకావళి	0 8
సర్వమూలికాయోగమంజరి	6 0	చికిత్సాసర్వము	1 0
అనుభవదీపిక శ్రీ॥ కృ॥	1 0	వైద్యరహస్యచింతామణి 1 భా॥	0 12
భిస్మరకాశిక డిటా	1 0	డిటా 2 భా॥	0 12
అంధ్రభైషజ్యరత్నావళి డిటా	2 0	శతలేహ్యపాకావళి	9 8
అయుశ్యదౌషధరత్నాకరము డిటా	3 0	నేత్రవివర్ణం	0 8
జనకరాజీయము	7 0	బాలగ్రహచికిత్సలు	0 4
అంగ్లేయ వైద్యచింతామణి	5 0	డిటా చిన్న సైజు	0 1
పిదమూలికాగణాసర్వము	1 0	అనుపానమంజరి	0 8
పులిప్పాడివైద్యము	1 8	సహజేంద్రకులవైద్యము	0 4
యూనానితవ్యామృతం	0 8	బ్రహ్మచికిత్సలు	0 8
మనుచురోగనివారిణి	0 12	భిస్మరకాశిక	0 14
గృహవైద్యం 1 భా॥	0 12	వాడీపరిభాష	0 6
డిటా 2 భా॥	0 12	అనుభవ వైద్యము 1, 4 భా॥	2 8
అయుశ్యదౌషధరత్నామృతము	0 12	డిటా 5, 8 భా॥	2 8
సుఖిరోగచికిత్సలు	0 8	అనుభవగృహవైద్యము	1 0
విషవైద్యము	0 8	అగస్త్యప్రోక్తము	2 0
రసవర్జిత	0 10	అక్షరము	0 8
గృహవైద్యజీవనం	0 8	వైద్యనిధానము	0 8
వైద్యకతత్వోకములు	0 12	వైద్యామృతము	1 4
బంగారుయోగములు	0 4	వస్తుగుణప్రదీపిక	3 0
ఈ నామలు గల్గిన పుస్తకం	0 12	వశిష్టప్రోక్తము (పులిప్పాడి)	1 8
గోపాలచిటికలు పెద్దది	0 4	వాణికరణకల్పద్రుమము	1 8
బైరాగిచిటికలు డిటా	0 4	వ్యాసప్రోక్తము	1 8
వాడీపరిభాష	0 8	విషవైద్యచింతామణి	2 0
నల్లమపాక శాస్త్రము	0 8	ప్రసిద్ధాంగ్లేయదౌషధయోగం	1 0
మిలటరీపాక శాస్త్రము	0 8	సర్పశాస్త్రము	0 8
వస్తుగుణప్రదర్శిని 300 పే॥	1 8	సన్నిపాతికవివర్ణము	1 0
భవ్యంతరీవిజయం	0 10	సర్వార్థసంగ్రహము	2 0
శ్రీజనకల్పతరువు	1 0	సర్వావధానకల్పము	8 0

